

Philolog.

R
1762

Bd. 164^a

HOMERI

BATRACHO

MYO/

MACHIA,

Hoc est, Ranarum &
murium pugna.
Grace & Latine.

APVD INCLY/

TAM GER/

MANIAE

BASILEAM.

2
IO. FROBENIVS, GRAECARVM LI
TERARVM CANDIDATIS S. D.

Dedimus modo uobis Aesopi Phrygis, & Ga/
briae fabellas graecas, in Enchiridij forma, cum lati
na interpretatione, uidelicet ut habeatis aliquod stilo so
luto conscriptum, in quo graeca studiosi linguam exerceat
mini. Nam ab ijs auspiciandum est, qui prosa oratione
sunt usi, quos λογογράφους illi uocant, quod simplicem
ac communem plerumque linguam ἀπικρισόμενοι sequun
tur. Poetae uero post attingendi, nam ex omnibus lin
guis sua fere temperare solent. Et sic res habet, ut illis in
tellectis ij facile capiantur, non autem si hos cognoscas, il
los propterea perceperis. Nunc HOMERI βατραχο
μομαχίας exhibemus, ut a principe poetarum exor
si, poeticas figuras, & his peculiariter uocabulorum usum
paulatim discatis, ac quando non est ubique multum pra
ceptorum qui doceant, in commune quidem omnibus
ubilibet studiosis consulturi, latinam interpretationem
e regione curauimus opponendam. Quid nunc pra
texent isti, qui rogati cur non graece discant, perpetuo do
ctorum penuriam causantur, cum in huius temporis tam
mire fertili bonorum utriusque linguae codicum propaga
tione, cuiuslibet in grecis ἀντοδιδάκτορ esse liceat, et gra
ecam eruditionem, citra tradentis operam, ex mutis modo
magistris, hoc est libris, proprio Marte comparare. Quam
quam speramus CHRISTO bene studiis uolente,
breui GERMANIAM uniuersam praceptoribus
abundaturam, Accepimus enim, Louanij, inferioris Ger
maniae frequens oppidum est, ex legato Hieronymi Busli
dij collegium institui, in quo tres linguae, Hebraica, Grae
ca & Latina, publice & gratis a doctissimis professori
bus liberali stipendio conductis, doceantur. CHRIS
TVS Opt. Max. faxit, ut id belle procedat. Tum au
sim

4-II A

2369

52773449

3
sim ego barbarici iam alte nimis omnia studia ferme
DCCCC annos occupanti, laqueum, ut prouerbio di
citur, mandare, quae non ut olim sensim irrepsit, ita nunc
leuiter, sed rapti, & λάξ καὶ νοπέξ sit eliminanda. Porro
quod ad nos attinet, nos bonis literis non deerimus,
quando pro uirili parte, nostram, si qua est, industriam hic
adiuuat illustria uerae eruditionis lumina, Des. ERAS
MVS ROT. Ludovicus Berus, V. Fabricius Capito,
Amorbachij Bruno & Basilius, & Beatus Rhenanus,
atque horum affectatores, C. Fonteius Vesennus, Hierony
mus Artolphus, Ludouicus Carinus, Albertus Burei
rius, Iohannes Atrocianus, Stephanus Ferrarius, Io. Do
ringus. Dabimus autem libenter deinceps maiora, si mo
do cognouerimus nostro uos sumptui, qui certe maxi
mus est, redimendis libris aliqua saltem ex parte respon
suros. Nam si lucrum pecuniarium noster scopus esset, & non
potius publica studiosorum utilitas, in primis non quae ca
stigate & emuncte, & quae non unumquodlibet, sed quae mul
tum imprimeretur, considerandum nobis foret. Eram
propemodum oblitus lectores admonere βατραχομο
μαχίας, ab ijs qui inter doctos acerrimo sunt iudicio,
non ab Homero credi profectam, sed a quopiam qui
illum amulatus, hoc poematione luserit, & ut libello plus
accederet gratiae, Homericum nomini inscripserit. Tamen
si huius, quisquis fuerit, diuinum ingenium ex hoc poema
tio satis abunde eluxit, ut hinc non multo minus qualis
fuerit appareat, nempe eximius, quae ex Iliade Homeris,
quod nugae serio tractare, & feliciter, multo maximi in
genij sit argumentum. Quidam ad Tigretan Carem refe
runt, nam meminisse nobis a Beat. Rhenano demonstratum
exemplar uetus, in quo titulus erat, ΤΙΓΡΗΤΟΣ ΤΟΥ
ΚΑΡΟΣ. Bene Valete. Apud inclytam Germaniam Ba
sileam, postridie Cal. Ianuarias. An. M. D. XVIII.

13 Homeri

4
ΟΜΗΡΟΥ ΒΑ-

ΤΡΑΧΟΜΥΟΜΑΧΙΑ.

ΡΧόμενος πρώτῃ μεσῶν χορὸν ἐξ ἑλιπῶνος
 ἔλθῃμ εἰς ἐμὸν ἦτορ ἐπέυχομαι εἰνεῖ ἀοιδῆς,
 ἢ νέον ἐμ δ' ἔλτισιμ ἐμοῖς ἐπὶ τόσσασι θῆκα
 ἦξιμ ἀπειρεσίῃμ πολεμόκλονομ ἔργου ἄριστος
 εὐχόμενῳ **Θ** μερόπεισιμ ἐς οὐατα πᾶσι βαλέομαι,
 πῶς μύες ἐν βατράχοισιμ ἀρισεύσαντες ἔβησαμ,
 γηγενέωμ ἀνδρῶμ μιμῶμενοι ἔργα γιγάντων,
 ὡς λόγῳ **Θ** ἐν θνητοῖσιμ ἔλω. τίημ δ' ἔχημ ἀρχήμ.
 μῦς ποτὲ διφάλέῳ **Θ** γαλέης κίνδωομ ἀλύξας,
 πλοσίον ἐν λίμνῃ ἀπαλὸμ προσέθηκε γῆσομ
 ὕδατι τερπόμομος μελικεδεῖ. τὸμ δεκατῆδε
 λιμνοχάρις πολύφημ **Θ**, ἔπος δ' ἐφθέγγεατο πτόμ.
 εἴνε, τίς εἶ; πῶδεμ ἦλθεε ἐπ' ἰόνα; τίς δέ σ' ὀφύσαε;
 πάντα δ' ἀληθέσομ, μὴ ψυδόμενομ σε νοήσομ.
 εἰ γὰρ σε γνοίλω φίλομ ἄξιον, ἐς δόμομ ἄξω.
 δῶρα δέ τοι δώσω ξενίτια πολλὰ καὶ ἰσθλά.
 εἰμὶ δ' ἐγὼ βασιλεὺς φυσίγναθ **Θ** ὅε ἦν λίμνῳ
 τιμῶμαι, βατράχομ ἠγῶμεν **Θ** ἦματα πάντα.
 καὶ με πατὴρ πηλεύς ποτὲ γείνατο ὕδρομεδύσῃ
 μιχθεῖ

5
HOMERI RA

NARVM ET MVRIVM PVGNA.

Incipiēs primū Musarū. coetū ex Helicone
 Venire in meū cor supplico gratia cantus,
 Quē nup. in libellis meis sup genua posui
 Litem immensam tumultuosum opus Martis,
 Supplicās hominibus in aures omnibus mittere.
 Quomodo mures, in ranas principantes iuerunt.
 Terrigenum uirorum imitati opera gigantum.
 Sic sermo iter mortales erat. tale at habuit pricipiū
 Mus aliquando sitibūdu felis periculū euitās,
 Propinquū in lacum teneram adposuit barbam,
 Aqua delectatus dulci. hunc autem uidit
 Limnocharis obstrepera, uerbū at loquuta ē tale
 O hospes qs es: uñ uenisti ad lit⁹: qs at q te pdu
 Oia aut uere dic, ne medacē te intellexero. (xit⁹
 Si em te nouerim amicū dignū, ad domū ducā.
 Dona autē tibi dabo hospitalitia multa & bona.
 Sum autē ego rex Physignathus, qui per lacum
 Color, ranarum dux dies omnes,
 Et me pater Peleus olim genuit, Hydromedusa

Λιμνοχάρις
 τῆσι ὁ τῆ
 λίσση
 χαίρωμ,
 hoc est,
 palude
 gaudēs.
 φυσίγνα
 θος ἀπὸ
 τοῦ φυσί
 γνάθου
 γνάθου,
 hoc est,
 ab eo q
 inflet se
 maxillis
 ἰδρω
 μεδύσῃ
 τοῦτ' ἐστὶ
 τῆ βασι
 λίσῃ, τῷ
 ὕδατος,
 hoc est,
 reginae
 aquarū.

ε 3 Mixtus

μιχθεῖς ἐν φιλότῃ παρ' ὄχθας ἠριδανοῖο.
 καὶ σε δ' ὄρω κάλῳ τε καὶ ἀλκιμον ἔσοχον ἄλλωμ
 σκηπτέροχον βασιλῆα καὶ ἐν πολέμοισι μαχητῶν
 ἔμμουαι. ἀλλ' ἄγε δᾶσομ ἐν γενεῶν ἀγρότε.
 τὸν δ' αὖ ψιχάρπαξ ἠμείβετο φώνησέρ τε.
 τί πτε γῶθ' τοῦ μὲν ζητεῖς φίλε δῆλον ἅπασιν,
 ἀνθρώποις τε, θεοῖς τε, καὶ οὐρανόιοις πετεινοῖς,
 ψιχάρπαξ μὲν ἐγὼ κηκλήσκομαι, εἰμὶ δὲ κῆρθ'
 τραξάρταο πατρὸς μεγαλήτορθ'. ἢ δ' ἐνυ μίπης
 λαχομίλη θυγάτηρ πτεροβῶντις βασιλῆος.
 γείνατο δ' ἐν καλύβη με καὶ ἐξεβρέφατο βρωπίς,
 σύκοις, καὶ καρύοις, καὶ ἐδέσμασι παντοδαποῖσι.
 πῶς δ' ἐφίλον ποίη με, τὸν εἰς φύσιν οὐδὲν ὁμοῖον,
 σοὶ μὲν γὰρ βίθ' ὄσμ ἐν ὕδασι. αὐτὰρ ἔμοιγε
 ὄσα παρ' ἀνθρώποις τρώγεμ ἔθος. οὐ δ' ἐ με λῆθε
 ἄρτος τρισκοπάνισθ' ἀπ' εὐκύνκλις κανέοιο.
 οὐ ἢ πλάκτες τανύπεπλος ἔχωμ πολλὴν σισαμίδα,
 οὐ τόμος ἐκ πτέρυκς, οὐχ' ἦπατα λόνκοχίτωνα,
 οὐ δὲ τυρὸς νεόπικτθ' ἀπ' γλυκεροῖο γάλακτος.
 οὐ χρεὸν μελίτωμα, τό, καὶ μάκαρες ποδῆσιν,
 οὐ δ' ὄσα πρὸς θοίνω μορόπωμ πύχουσι μάγαροι,
 κοσμοῦτες χύτρας ἀρτύμασι παντοδαποῖσιν.
 οὐδέ ποτ' ἐκ πολέμοιο κακὴν ἀπέφυγομ αὐτήν,
 ἀλλ' εὐθὺς

Mixtus in amicitia apud ripam Eridani,
 Et te qd̄ uideo pulchrūq; & fortē egregiū aliorū
 Sceptiferum regem, & in bellis pugnacem
 Esse. sed age citius tuam generationē concionare.
 Huic autem rursus Psicharpax, dixitq;.
 Quid nā gen^o meū pgris o amice, manifestū oib^o
 Hominibusq; deisq; & caelestibus uolatilibus;
 Psicharpax quidē ego uocor. sum autē filius
 Troxartæ patris magnanimi. at mater
 Lichomye filia Pternotroctæ regis.
 Genuit autē in lignario me, & enutriuit cibarijs,
 Ficus & nucibus, & edulijis omnigenis.
 Quō autē amicū facies me in naturā nihil similes;
 Tibi quidē em̄ uita est in aquis, sed mihi certe
 Quæcūq; apd' hoies cōedere cōsuetudo. neq; me
 Panis ter pistus à bene rotunda cista, (latet
 Neq; placenta extensa habens multā sisamida,
 Nō sectio ex perna, nō iecora albā uestē habētia,
 Neq; caseus nuper pressus à suauilacte,
 Nō bonum dulceariū, quod & diui desyderant,
 Neq; quæcunq; ad conuiuia hominū faciūt coci,
 Ornantes ollas condimentis uarijs.
 Nunquam ex bello malum effugi clamorem,
 Sed

ψιχάρπαξ, hoc
 est, mi
 carū ra
 ptor.
 τραξάρταο, τῶν
 ἐσι τρώωντος
 τὸν ἄριστον, hoc
 est, uorā
 tis panē
 λιχομύλη, ἀπὸ
 τῆς λέξης
 τοῦ μύλου,
 hoc
 est, a λᾶ
 bendis
 molis.
 πτεροβῶντις,
 τρώκτις,
 τοῦτ' ἐσι
 τρώγων
 τῶν ἐκ
 πτέρυκς,
 hoc est,
 πνασσεῦ
 coxas ar
 rodētis
 Σισαμίδα,
 da, gen^o
 est legu
 minis.

ἄλλ' εὐθὺς μετὰ μῶλον ἰῶν, προμάχοισι μίχθην.
 οὐδέδ' ἄνδρωπον καὶ πρὸς μέγα σῶμα φοροῦντα.
 ἄλλ' ἐπὶ λέκτρον ἰῶν ἄκρον δάκτυλον κατὰ δάκνω,
 ἢ τῷ πτέρυγι λαβόμενῳ, ἢ οὐτόνοος ἴχανερ ἄνδρα.
 νήδυμος οὐκ ἀπέφυγεν ὕπνος δάκνοντος ἐμῆιο.
 ἀλλὰ δύο μάλα πάντ' ἅ τ' αἰδέσθαι παῖδας ἐπ' αἶμα
 κίρκου Ἐγαλέω, οἳ μοι μέγα πένθος ἄρσισι,
 ἢ παγίδα στυγέσασα, ὅπ' εὖ δολοῖς πέλε ποτόμος.
 πλεῖστον δ' ἢ γαλέω περιδείδ' ἄ, ἢ τις ἄρσισι,
 ἢ ἢ τῷ πρὸς γλωσσόντα ἢ τῷ γλώσσῳ ἐρεῖνει.
 οὐδέ γ' ἔγωγε γὰρ φάνας, οὐ κρέμβας, οὐ κολοκύνθας.
 οὐ πύτλοις χλωροῖς ἐπιβόσκομαι, οὐδὲ σελίνοις.
 ταῦτα δ' ἡμῶν ἐσὶν ἐδέσματα τῶν ἢ τῷ λίμνῳ.
 πρὸς τὰδε μεδίσσας φυσίγναθος ἀντίον ἠὲ δ' α.
 εἴνε, λίαν αὐχέας ἐπὶ γαστέρι. ἐσὶ ἢ τῷ ἢ μῆρ
 πολλὰ μάλ' ἐν λίμνῃ ἢ ἐπὶ χθονί, θαύματ' ἰδέσθαι.
 ἀμφίβιον γὰρ ἔδωκε νομῆν βατράχοισι κρονίω.
 σκιζτῆσαι ἢ τῷ γλῶσσο Ἐφ' ἕδασσι σῶμα καλύψαι.
 εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαίμναι, εὐχερὲς ὄβρι.
 αἴρω δ' ἐν νότοισι. κράτει δ' ἐ με μὴ ποτ' ὄλκαι,
 ὅππως γὰρ δόσωτος τὸν ἐμὸν δόμορ εἰσαφίκααι.
 ὦ γὰρ ἔφη, ἢ τῷ τ' ἐδίδ' ε, ὅ δ' ἔβαινε τάχις α
 χεῖρας ἔχωμ ἀπαλοῖο κατ' αὐχένος ἄλμαστι κέφα.

ἢ τῷ

Sed statim ad pugnam iens, prugnabitibus mixtus sum.
 Non timui hominem, & quisvis magni corporis ferentem.
 Sed ad lectum iens, summum digitum mordeo,
 Et a pede accepi & non labor occupauit uirum.
 Suauis non aufugit somnus mordente me.
 Sed duo ualde omnia timeo omnem per terram,
 Accipitrem & felam, qui mihi magnam luctum adferunt.
 Et decipulam gemituosam, ubi dolosum existit fatum.
 Plurimum iam felem super timeo, qui optimus,
 Qui & foramen ingredientem per foramen perquirunt.
 Non comedo raphanos, non caules, non cucurbitas,
 Non porris uiridibus pascor, neque apij.
 Hæc enim uestra sunt edulia per lacum.
 Ad hæc autem subridens Physignathus contra locutus est.
 O hospes ualde gloriaris ob uestram, adsunt & nobis
 Multa ualde in lacu & in terra mirabilia uisu,
 Vtriuusquam enim dedit pascuam ranis Saturni? Iupiter,
 Exultare per terram, & in aquis corpus cooperire.
 Si autem uis & hæc scire? facile est
 Portem te in humeris, tene autem me, ne aliquando pereas.
 Sic gauisus in meam domum uenias.
 Sic certe igit, & terga da, ille autem ascendebat uelociter
 Manus habens tenerum per collum, saltu facili.

r 5 Et in primis

Ὁ πρῶτον μὲν ἔχαιρον, ὅτ' ἐβλεπε γείτονας ὄρμους
 νῆσαι τὸρ πόμον φουσιγνάθου. ἀλλ' ὅτε δὴ ῥά
 κύμασι πορφυρέοις ἐπεκλύζετο πολλαῖ δακρύων,
 ἄχρησόν μετ' ἀνοιαν ἐμέμφετο. τίλλε δὲ χαίτας,
 καὶ πόδας ἔσφιγγεν ἡλὶ γαστέρος. ἐν δ' εἰ οἱ ἦτορ
 πάλλ' ἐτ' ἀκθίη, ἡγὼ ἐπὶ χθόνα βόλετ' ἰδέσθαι.
 θειὰ δ' ἐπεσονάχιζε, φόβου κρυόεντος ἀνάγκη.
 οὐρὴν μὲν πρῶτ' ἐπλασ' ἐφ' ὕδασι μῦτε κώπλιω
 σύρω, εὐχόμενος τε θεοῖς ἐπὶ γαῖαν ἰκέσθαι,
 ὕδασι πορφυρέοισιν ἐκλύζετο. πολλαῖ δ' ἐβόα.
 ἡγὼ τοῖον φάτο μῦθον. ἀπὸ σόματ' ὁ δ' ἀγορεύον.
 οὐχ οὕτω νώτισιν ἐβάσασε φέρων ἔρωτος
 ταῦρος, ἅτ' εὐρώπηκ' διὰ κύματ' ἦγ' ἐπὶ κρήτιω,
 ὅς ἐμ' ἐπιπλώσας ἐπινώτιον ἦγ' ἐς οἶκον
 βάτραχ' ὑψώσας ὠχρῶν δέμας ὕδατι λευκῷ.
 ὕδρ' ὁ δ' ἤλαπίνης ἀνεφαίνετο δανὸν ὄραμα
 ἀμφοτέροισι. ὄρδον δ' ὑπὲρ ὕδατ' εἶχε ἔραχ' ἡλο.
 τῶν ἰδῶν κατέδ' υφουσιγνάθου οὐ τί νοήσας
 οἶον ἐτάρων ἐμελλεν ἀπολλύμεναι ἡλὶ λίμνῃ.
 ἐν δὲ βάθ' ὁ λίμνης, ἡγὼ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν.
 κέν' ὁ δ' ὡς ἀφ' ἔθου, πῆσεν ὑπὲρ εὐδύς ἐς ὕδωρ.
 χεῖρας δ' ἔσφιγγεν ἡγὼ ἀπολλύμενος κατέβριζε.
 πολλαῖ μὲν ὡς πολλαῖ μὲν κατέδ' ὕδατι, πολλαῖ δ' αὖτε
 λακτίζων

πολλὰ κισρὸς

Et i primis qdē gaudebat qñ ituebat̄ uicinōs pot̄
 Natatiōe gaudēs Physignathi. sed qñ iā utiq; (t̄)
 Vndis purpureis submergebat̄, mltū lacrymabat̄
 Inutilē pœnitētīā accusabat. euellebat aut̄ comas,
 Et pedes stringebat per uentrē. in illo autem cor,
 Concutiebat̄ insolētīa, & in terrā uolebat uidere.
 Vehēmēter at̄ igemisebat̄ tioris frigidī necessita
 Caudā qdē i primis extēdit i aqs, tanq̄ remū (te.
 Trahens, supplicānsq; deis in terram uenire,
 Aquis purpureis submergebat̄. mltū at̄ clamabat
 Et talē dixit sermonē. ab ore autē cōcionabatur.
 Non sic humeris portauit onus amoris
 Taurus, quādo Europā p undā duxit in Cretā,
 Vt me nauigans superhumeralē duxit ad domū
 Rana, eleuans pallidum corpus aqua alba.
 Hydr̄ aut̄ ex iprouiso apparebat̄ horrēdū specta
 Vtrisque, erectum sup aquā habebat collū. (culū
 Hūc uidēs igress̄ ē Physignath̄, nō qd̄q; itelligēs.
 Qualem socium futurus erat perdere per lacum.
 Ingress̄ ē at̄ pfūditatē lac̄, & euitauit p̄cā nigrā.
 Ille aut̄ ut relictus est, cecidit sup in̄? Stati in aquā.
 Manus autē stringebat, & moriens stridebat.
 Sape quidē ingrediebat̄ in aquā, sape aut̄ rursus
 Calcitrans

λακτίβωρ ἀνέδωκε. μόρον δ' οὐκ ἦν ὑπαλύξαι.
 δ' θούμλων δὲ τ' ἔχρειε, πλεῖστον βάρεσθ' εἰλκορ ἐπ' αὐτῶ.
 ὕδασι δ' ὀλλύμηνεσθ', ποίσε ἐφθέγγατο μύθεε.

οὐ λήσασγε θεοῦε φυσίγναθε ταῦτα ποίησαε.
 ναυκρόν ρίψαε ἀπ' σώματ' ὡε ἀπ' πέτρης.

οὐκ ἄρ' μετ' ἤϊ γαῖαν ἀμείνωρ ἦοδα κάκισε.
 πατρατίω τε, πάλῃ τε, κῆ εἰε δρόμορ. ἀλλὰ πλανήσαε
 εἰε ὕδωρ μ' ἔρριψαε, ἔχει θεοε ἐκδικορ ὄμμα.

ποινὴρ σὺ τίσεε μύων στρατῶ, οὐδ' ὑπαλύξεε.

ταῦτ' εἰπῶρ, ἀπέπνυσερ ἐν ὕδασι. τόνδε κατὰ
 λαχοπίναε ὄχθησιρ ἐφεζόμενεσθ' μαλακῆσι.

δ' ανόρ δ' ἔζολόλυξε, δραμῶρ δ' ἠγγαλε μύεασιρ.

ὡε δ' ἔμαδορ τ' ἴ μοῖραρ, ἔδ' υ' χόλοε αἰνόε ἀπανταε.

καὶ τότε κηρύκασιρ ἑοῖε ἐκέλευσαρ ὑπ' ὄρθρορ.

κηρύσαρ ἀγορῶν δ' εἰε δ' ὡματα ζωξάρταε

πατρὸε δυσλῶε φιχάρπαρ, ὅε κ' ἴ λῖμνῶ

ὑπ' ἴθ' ἔξῃ πλωτο νεκρόρ δέμαε, οὐ δὲ παρ' ὄχθαε

ἦρ ἦδ' κ' τλήμων, μέσσω δ' ἐπεινήχερ πόντω.

ὡε δ' ἠλδορ παυέδουτε ἀμ' ἠοῖ, πρῶτορ ἀνέεκ

τρωξάρτηε ἐπὶ παιδὶ χολύμηνεσθ', εἶπε τε μῦθορ.

ὦ φίλοι. εἰ καὶ μοῦοε ἐγὼ κακὰ πολλὰ πέπονθαε,

ἐκ βαρῶν, ἢ μοῖρα κακὴ πάντεσι τέτυκται.

εἰμὶ δ' ἐγὼ δ' ὕσῳοε, ἐπεὶ τρεῖε παῖδαε ὄλεσα.

καὶ

Calcitrans egrediebat, mortē autē nō erat euitare.

Madētes autē pili plurimū pōdus trahebāt i ipso.

Aquis autē periens tales loquutus est sermones.

Nō latebis utiq; deos Physignathe hęc faciēs,

Naufragum iaciens à corpore ut à petra.

Non certe me per terram melior eras o pessime,

Pancratióq; luetaq;, & ad cursum, sed decipiens

In aquam me proiecisti. habet deus iustū oculū.

Pœnam tu solues muriū exercitui, neq; euitabis.

Hęc locutus expirauit in aquis. hunc autē uidit

Lichopinax, ripis insidens mollibus. (ribus.

Vehemēter autē ullulauit. currēs autē anūciauit mu

Vt at didicerit mortē, igressa ē ira pniciosa uniuēr

Et tūc pconibus suis iusserūt sub diluculū (los,

Proclamare ad concionē, in domos Troxartæ

Patris infelicis Pſicharpagis, qui per lacum

Supin' natabat, mortuū corpus. neq; iuxta ripas

Erat iam miser. medio autem natabat ponto.

Vt at uenerūt festinātes cū aurora, primū surrexit

Troxartes ob filium iratus, dixitq; sermonem.

O amici, tametsi solus ego mala multa passus

Ex ranis, fors mala omnibus facta est.

Sum autē ego infelix, postq; treis filios perdidī.

Et quidē

ἀφχοπί
 ναε ἀπό
 τ' λείχη
 τὰ πινά
 κια, qd
 lambat
 paropſi
 des & q/
 dras.

καὶ τὸν μὲν πρῶτον γε κατέκτανεν ἀρπάξασα
 ἐχθρὸν γαλέκ τρώλῃς ἐκτοδερ ἐλῆσα.
 τὸν δ' ἄλλοι πάλιν ἄνδρες ἀπ' αἰέτες ἐς μόρον ἦσαν,
 καινοτέραις τέχναις ξύλιον δόλον ἐξδύροντες,
 ἢ μ' παγίδα καλέσαι μῶν. ὀλέταρα ἐδῶσαν.
 ἢ τρίτῳ ἢ ἀγαπητὸς ἐμοὶ καὶ μητέρι κενὸν ἦ.
 τὸν ἀπέπνιξεν φυσίγναλον ἐς βυθὸν ἄξασ.
 ἀλλ' ἄρα δ' ὀπλισόμεθα, καὶ ἐξέλθωμεν ἐπ' αὐτοὺς
 σώματα κοσμήσαντες ὅν ἔντεσι δαίδαλέοισι.

ταῦτ' εἰπὼν, ἀνέπεισε καθοπλίξασθαι ἅπαντας.
 καὶ τοὺς μὲν ἔεικόνασεν ἄρῃς πολέμοιο μεμηλωῶς.
 κνημίδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκεν,
 εἴξαντες κυάμας χλωροὺς, εὖ τ' ἀσκήσαντες.
 οὐς αὖτις διὰ νυκτὸς ἐπισάντες κατέξωξαν.
 δώρηκας δ' εἶχον καλαμοσεφῶν ἀπ' βυσσῶν.
 οὐς γαλέω δείξαντες, ἐπισαμνύως ἐποίησαν.
 ἄσπερ δ' ἢ λύχνος δ' μεσόμφαλον, ἢ δέ νυ λόγχι,
 εὐμήκεις βελόναι, παρὰ χάλκον ἔργον ἄρῃος.
 ἢ δὲ κόρυς, δ' ἰπέφυρον ἐπὶ κροτάφοισι καρῆς.
 οὐτω μὲν ἦσαν ἔνοπλοι. ὧς δ' ἐνόσαν
 βῆξοχοι, θηανάδυσαν ἀπ' ὕδατος, εἰς δ' εἶνα χῶρον
 ἐλθόντες, βελήν ξάναγον πολέμοιο κακοῖο.
 σκεπτομνύων δ' αὐτῶν πόδες ἢ σάσις, ἢ τίς ὁ θεῦλλος.
 κῆρυξ

Et quidem primum utiq; occidit rapiens,
 Inimicissimus felis foramen extra capiens,
 Alium aut rursus uiri crudeles ad mortē duxerūt
 Vanioribus artibus ligneū dolum inuenientes,
 Quā decipulā uocant muriū perditricē existētē.
 Qui tertius erat dilectus mihi & matri indyta,
 Hunc suffocauit Physignathus in pfundū ducēs.
 Sed agedum armemur, & exeamus in ipsas,
 Corpora ornantes in armis uarijs.

Hæc loquutus persuasit armari uniuersos.
 Hos quidē utiq; armauit Mars belli curā habēs,
 Tibiaria arma quidē primū circa tibias posuerūt,
 Frangentes fabas uirides, benēq; aptantes,
 Quas ipsi per noctem stantes comederunt.
 Thoraces aut habebāt calamis circūdati à corijs,
 Quos felem excoriantes scienter fecerunt.
 Clypeus aut erat lucernæ medi' umbilic', at certe
 Lōgæ acus omnino areū opus Martis. (lancea
 At cassis testa in temporibus nucis.
 Sic quidē mures erant armati. ut aut intellexerūt
 Ranæ egressæ sunt ab aqua, in unum locum
 Venientes consilium congregauerunt belli malī.
 Cōsyderātib' aut ipsis un' seditio, uel q's tumultus,
 Præco

κῆρυξ ἐγγύθευ ἦλθε φέρων σκήπτρον μετὰ χειρὶ,
 τυρογλύφου υἱὸς μεγαλήτορος Ἐμβασίχυτρος
 ἀγγέλῳ πολέμοιο κακῆν φάτιμ, εἶπέ τε μῦθον.

Ω βατράχοι. μύες ὑμῖν ἀπαθήσαντες ἐπεμφαί
 εἶπερ δπλαζέσθαι ἐπὶ πολέμῳ τε μάχῳ τε.
 εἶδον γὰρ κατ' ὕδατος ψιχάρπαγα ὅν κατέπεφνε
 ὑμέτερος βασιλεὺς φυσίγναδος. ἀλλὰ μάχεσθε
 οἵτινες ἐν βατράχοισι ἀριστῆες γενάατε.

Ω εἰπὼν ἀπέφλυε. λόγῳ δ' εἰς οὐατα μῦθον
 εἰσελθὼν ἐτάραξε φρένας βατράχων ἀγερώχων.
 μεμφομένῳ δ' αὐτῶν φυσίγναδος εἶπερ ἀνασάε.

Ω φίλοι. οὐκ ἔκτανον ἐγὼ μῦθον οὐδὲ κατ' εἶδον
 ὀλλύμενον. πάντως ἐπνίγη πᾶσι λίμνῳ,
 νήξειε τὰς βατράχων μιμύμενον. οἱ δὲ κάκιστοι
 νῦν ἐμὲ μέμφορται τὸν ἀνάτιον. ἀλλ' ἄγε βαλὴν
 ζητήσωμεν, ὅπως δολίους μύας ἐξολέσωμεν.
 τοὶ γὰρ ἐγὼν ἐρέω ὡς μοι δοκεῖ εἶναι ἀριστα.
 σώματα κοσμήσαντες, ἔνοπλοι σώματι ἀπαντες,
 ἄκροισι πᾶσι χεῖλεσι ὅπως κατὰ κρημνῶν ὁ χῶρος.
 ἠνίκά δ' ὄρμηθέντες ἐφ' ἡμέας ἐξέλθωσι,
 δραξάμενοι κορύθων, ὅς τις χεὶρ ὀνάντιον ἔλθοι,
 ἐς λίμνῳ αὐτῆς σὺν ἔντεσι εὐδύ βάλωμεν.
 οὕτω γὰρ πνίξαντες ἐν ὕδασι τοῦ ἀκολύμβου
 σῆσομεν

Præco prope uenit, ferens sceptrū in manibus
 Tyroglyphi filius magnanimi Embasichytros,
 Nunciāns bellī malā famam, dixitq; sermonem.

Oranæ, mures uobis minitantes miserunt
 Dicere armari ad bellumq; pugnamq;
 Viderunt em̄ per aquā Pſicharpaga, quē occidit
 Vester rex Physignathus. sed pugna
 Quæcunq; inter ranas egregiæ geniti estis.

Sic locutus disparuit. sermo aut̄ in aures muriū
 Ingrediens, cōturbauit mentes ranarū superbarū.
 Accusantib; aut̄ ipsis Physignathus dixit surgēs.

O amici, non occidit ego murem, neq; uidi
 Pereuntē. omnino suffocatus est ludēs iuxta lacū,
 Natatus ranarum imitatus. at pessimi
 Nunc me accusant inculpabilē. sed age consiliū
 Inquiramus, ut dolosos mures deperdamus.
 Etenim ego dico, ut mihi apparent esse optima,
 Corpora ornantes armati stemus uniuersi
 Summas iuxta ripas, ubi præcep̄s locus.

Quando autē impetum faciētes in nos, uenerint
 Accipiētes à galeis quicūq; pp̄e obuius uenerit,
 In lacum ipsos cum armis statim deiciamus.

Sic enim suffocantes in aquis experteis natandi
 Constituemus

τυρογλύ
 φου, hoc
 est, exca/
 uatoris
 caſcorū.
 Εμβασί
 χυτρος,
 quod so
 leat in ol
 las irrē/
 pere.

στήσομαι εὐθύμως τ' μνοκτόνον ὧ δὲ ἔσποιοι.

Ὡς ἄρα φωνήσας, ὅπλοις ἐνέδυσεν ἅπαντας.

φύλλοις μὲν μαλαχῶν κνήμας εἰς ἀμφεκάλυψαν

δώρηκας δ' εἶχον χλοερῶν πλατέων ἀπὸ τεύτων.

φύλλα δὲ ῥῶ κραιμῶν εἰς ἀσπίδας εὔησκησαν.

ἔγχυθ' δ' ὀξύχοινοσ ἐκάστω μακρὸς ἀρηρῆσ.

καὶ κόρυδες κοχλιῶν λεπτῶν κράτ' ἀμφεκάλυπτον.

φραξάμβυχοι δ' ἔσκησαν ἐπ' ὄχθαισ ὑψηλῆσ,

σειόντεσ λόγχασ, θυμῶ δ' ἐπλητο ἕκασθ'.

Ζεὺσ δὲ θεοὺσ καλίσασ εἰσ οὐρανῶν ἀσερέοντα,

καὶ πολέμοσ πληθῶν δειξασ κρατερεῶσ τε μαχητάσ.

πολλοὺσ καὶ μεγάλουσ, ἠδ' ἔγχχα μακρὰ φέροντασ,

ῥίοσ κενταύρων στρατὸσ ἔρχεται ἠδὲ γιγάντων,

ἠδ' ὑ γελῶν ἐρέεινε. τίνεσ βαξάχοισιν ἀρωγοί,

ἠ μυσιν ἀθανάτων; καὶ ἀδηνάκῃ προσέειπε.

ὦ δύγατρο. μυσιν ἠξ' ἐπαλεξήσασσασ πορέουσῃ.

καὶ γὰρ σὺ καὶ νηὶ ἀεὶ σκιρτῶσιν ἅπαντεσ,

κνίασῃ τεροπόμβυχοί, καὶ ἐδέσμασιν ἐκ δυσιάωμ.

Ὡσ ἄρ' ἔφη κρονίδεσ, τὸρ δὲ προσέειπε ἀδιδῶν.

ὦ πάτρο. οὐκ ἂν πώποτ' ἐγὼ μυσὶ τερομβυχοισιν

ἐλδοίμῃ ἐπ' ἀρωγοσ, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ μ' ἔοργαμ.

σέμματα βλάπτουτεσ, καὶ λύχνεσ εἶνεκ' ἐλαίωσ.

τὸ τὸ δὲ μὲσ λίμῃ ἐδάκε φρένασ, οἶον ἐρέξαμ.

πέπλομ

Cōstituemus statim muriū occisorū hic tropheū.

Sic certe loquutus, armis induit uniuersos.

Folijs qdē maluarū tibias suas circūcooperierunt.

Thoraces autē habuerūt uiridibus latis à corijs.

à betis.

Folia autē caulium in clypeos bene aptauerunt.

Lācea autē acutusīūcus uniuicūq; lōgus aptat^o erat.

Et galeæ codeis subtilib^o capita circūcooperiebāt.

Circūdantes autem steterunt in ripis altis

Cōquassantes lanceas. aio autē plen^o erat unusq;sq;

Iuppiter autem deos uocans in cælū astriferum,

Et belli multitudinē oñdēs, potētesq; pugnatōres

Multos & magnos, & lanceas longas ferentes,

Qualis Centaurorū exercitus procedit & gigātū.

Suauiter ridens interrogabat, q ranis auxiliātōres

Vel murib^o, immortalīū; & Palladē allocutus est.

O filia, muribus nunquid auxiliatura ibis?

Etem tuū p templū semp exultat uniuersū mures,

Odore delectati & cibarijs ex sacrificijs.

Sic certe dixit Saturni^o, hūc autē allocuta ē Pallas.

O pater, nō certe unq; ego muribus cōsumptis

Venirē auxiliatrix, qm̄ mala multa mihi fecerūt,

Coronas destruentes & lucernas causa olei.

Hoc autē meas ualde momordit mētes q̄le fecerūt.

πῆλορ μὲ κατέβρωξαμ ὄρ δ' ἐξήφημα καμῶσα
 ἐκ ρόδ' ἀνε λεππίε, καὶ σήμιονα λεπτόρ ἐνέσσα.
 πρῶγλας τ' ἐμποίησαμ, ὃ δ' ἠπήθη μοι ἐπέση,
 καὶ πρᾶσα με τόκας, τότε χάριμ δ' ἐζώρησμαι.
 ρησάμην γὰρ ὑφῆνα, καὶ οὐκ ἔχω ἀνταποδοῦσαι.
 ἀλλ' οὐδ' ὡς βαρῶχοισιμ ἀρηγέμεν οὐκ ἐδεήσω.
 εἰσι γὰρ οὐδ' αὐτοὶ φρένας ἔμπεδοι. ἀλλὰ με πρῶτερ
 ἐκ πολέμου ἀνίσσαν, ἐπεὶ λίω ἐκοπώθημ
 ὑπνε δ' οὐρομλίω οὐκ εἶασαμ δορυβοῦντες
 οὐδ' ὀλίγομ καταμῦσαι. ἐγὼ δ' ἄυπνοσ κατακείμην
 πῶ κεφαλῶν ἀλγῶσα, ἔως ἐβόησεν ἀλέκτωρ.
 ἀλλ' ἄγε παυσώμεθα δεοὶ τέτοισιμ ἀρήγαμ,
 μήκε τις ὑμ μείωρ τρωδῶ βέλεσ ὀξυόεντι.
 εἰσι γὰρ ἀγχεμάχοι, καὶ εἰ δεὸσ ἀντίθ' ἔλθοι.
 πάντεσ δ' οὐρανόδεμ τερπώμεθα δ' ἔριμ ὀρώντεσ.
 ὡσ ἄρ' ἔφη. τῆ δ' αὐτε πεπείδοντο δεοὶ ἄλλοι
 πάντεσ. ὁμῶσ δὲ ἀολλέεσ ἠλυθορ εἰσ εἶνα χῶρον.
 καὶ δ' ἠλθορ κήρυκε τέρασ πολέμοιο φέροντε.
 καὶ τότε κώνωπεσ μεγάλασ σάλπιγγασ ἔχοντεσ,
 δεινὸν ἐσάλπιζομ πολέμου κτύπομ. οὐρανόδεμ δὲ
 ζεὺσ κρονίδησ βρόντησε τέρασ πολέμοιο κακοῖο.
 πρῶτοσ δ' ὑψιβόασ λειχίνωσα οὐτασε δ' ἐρι
 ἐσαότ' ὅν προμάχοισιμ γὰρ γαστέρα εἰσ μέσομ ἦπαρ,
 καὶ δ'

Peplum meū corroserunt, quod texui laborans
 Ex trama subtili, & stamen subtile neui,
 Foraminaq; fecerunt. at sutor mihi institit,
 Exigit à me usuras, huius gratia irata sum.
 Mutuata em̄ subtextū, & non habeo restituere.
 Sed neq; sic ranis auxiliari non uelim.
 Sunt em̄ neq; ipsæ mentibus firmæ. sed me primū
 Ex bello redeuntē, postq; ualde defatigata fui,
 Somno indigentē non permiserūt tumultuantes
 Neq; parū oculos deflectere. ego at̄ isōnis iacebā
 Caput dolens, donec clamauit gallus gallinaceus.
 Sed age cessemus dei ijs auxiliari.
 Ne utiq; aliquis uestrum uulneretur telo acuto.
 Sūt ei cominus pugnātes etiā si de^o cōtra ueniret,
 Omnes autē de cælo delectemur litem uidentes.
 Ut certe dixit, huic autem post paruerunt dei alij.
 Omnes simul autē collecti uenerunt in unū locū.
 At uenerūt præcones duo, signū belli ferētes.
 Et tunc culices magnas tubas habentes,
 Vehemēter tuba clāgebāt belli strepitū. cælit^o autē
 Iuppiter Saturnius intonuit signum belli mali.
 Prim^o autē alteclamās Lichenorē uulnerauit lācea
 Stantē inter ppugnatores p̄ uetrē in mediū epar,
 Concidit

Exēplar
 antiquū
 πρῶκην
 habet, non
 πρῶτομ,
 id ē, pau
 lo ante.

Λειχίνωσ,
 a lambē
 da cau
 da.

καὶ δ' ἔπεσεν περὶνῆς ἀπαλαῖς δ' ἐκόνισεν ἐδειράς·
 τρωγλοδύτης δὲ μετ' αὐτὸν ἀκόντισε πηλείωνα.
 πῆξεν δ' ἐν σέρνω σιβαρόν δ' ὄρου, τὸν δὲ πεσόντα
 εἶλε μέλας θάνατος, ψυχὴ δ' ἐκ σώματος ἔπι.
 στυλαῖος δ' ἄρ' ἔπεφνε βαλὼν κέαρ ἐμ βασίχυσον.
 ἀρτοφάγος δὲ πολύφωνον ἦν γαστέρα τύψεν.
 ἦριπε δὲ περὶνῆς, ψυχὴ δὲ μελέωρ θ' ἔπι.

λιμνοχάρις δ' ὡς εἶδεν ἀπολλύμενον πολύφωνον
 τρωγλοδύτην πῆξεν μολοειδῆ τρωσὲν ἐπιφθὰς,
 αὐχένα πᾶρ μέσσω. τὸν δ' ἐσκότειον ὄσ' ἐκάλυψεν.
 λαιχίνωρ δ' αὐτὸ τιτύσκερ δ' ἔρι φαινώ,
 καὶ βάλεν, οὐ δ' ἀφάμαρτε καδ' ἦπαρ. ὡς δ' ἐνόησε
 κρᾶμβοφάγος ὄχθαισι βαθείαις ἐμ πεσε φεύγων.
 ἀλλ' οὐ δ' ὡς ἀπέλκυσεν ἐν ὕδασι. ἦλασε δ' αὐτὸν.
 κάππεσε δ' οὐκ ἀνένυσεν, ἐβάπτετο δ' αἵματι λίμνη
 πορφυρέω. αὐτὸς δὲ πᾶρ ἰόν θ' ἔτανύθη.

χορδῆσι λιπαρῆσι τε πορνύμηνος λάσνεασι.
 λιμνήσι δ' ὄχθαισι τυρογλυφον θ' ἔξενεξε.
 πτερνογλύφον δὲ ἰδὼν καλαμίνδιος, εἰς φόβον ἦλθεν
 ἦλατο δ' εἰς λίμνην φεύγων, πλὴν ἀσπίδα ξίφας.
 ὑδροχάρις δὲ τε πῆξεν πτερνοφάγου βασιλῆα,
 χυμαδίου πηλῆας ἦν βρέγματος. ἐγκέφαλος δὲ
 ἐκ ξίνων ἔσαξε. παλάσσετο δ' αἵματι γαῖα.

λαιχοπίναξ

Cōcidit autē pron⁹. teneras at puluerulētās ferit co
 Troglodytes at post ipm iacular⁹ ē Pileona (mas
 Infixit autē in pectore solidā lācēā. hūc aut cadētē
 Cepit nigra mors, ania autē ex corpore euolauit.
 Seutla⁹ at utiq; occidit pcutiēs cor Embasichytrū
 Artophagus autē Polyphonū p uentrē pculsit.
 Cecidit autē supinus, anima autē mēbris euolauit.

Lymnocharis autē ut uidit pereuntē Polyphonū,
 Troglodyten petra molarī uulnerauit anticipās
 Collū iuxta mediū, huic at caligo oclōs coopuit.
 Lichenor autē ipsius concuciebat lancea lucida:
 Et percussit, neq; aberrauit p epar. ut autē intellexit
 Crambophagus, ripis profundis incidit fugiens.
 Sed neq; sic cessauit in aquis, impulit autē ipsum.
 Cōcidit autē, nō respirauit. tingebat at sanguie lac⁹
 Purpureo. ipse autem iuxta littus extensus est.
 Venis pinguibus incitatus intestinis.

Lymnisius autē in ripis Tyroglyphum spoliauit.
 Pternoglyphū at uidēs Calaminth⁹ in timorē ue
 Saltauit autē in lacū fugiēs, clypeū iaciens. (nit.
 Ydrocharis autem occidit Pternophagū regem,
 Saxo percutiens per guttur. cerebrum autem
 Ex naribus stillabat. polluebat autē sanguine terra.
 s 4 Lichopinax

τρωγλο/
 δύτης, φ
 ingredi/
 atur ri/
 mas &
 forania
 στυλαί/
 ος, a ber/
 ta uel
 porro.
 ἀρτοφά/
 γος, a uo/
 rando
 pane.
 Πολύφω/
 νον, qua/
 si tu di/
 cas mul/
 tiuocā,
 κρᾶμβο/
 φάγος,
 a uoran/
 dis cau/
 libus.
 Λυμνήσι/
 ος, palu/
 stris.
 τυρογλυ/
 φον, ab
 excauā/
 do caueo
 τδροχα/
 ρις, qd'
 aq̄ gau/
 deat.

λαχοπίναξ δ' ἔκτενε μύμονα βορβοροκοίτην
 ἔγχε παίξας. τὸν δὲ σκότος ὄσδ' ἐκάλυψε.
 πρᾶσοφάγος δ' ἐσιδὼν, ποδὸς εἴλκυσε κνισοδιώκτιν
 ἐν λίμνῃ δ' ἀπέπνιξε κρατήσας χειρὶ τένοντα.
 ψυχάρπαξ δ' ἤμυν ἐτάρωμ ποδὶ τεθνεώτῳ.
 καὶ βάλε πηλῶσιον κ' ἵκηδύθ' εἰς μέσον ἦπαρ.
 οἴπτε δὲ οἱ πρόοθεν, ψυχὴ δ' αἰδὸς δε βεβήκει.
 πηλοβάτης δ' ἐσιδὼν, πηλῶ δ' ἄρα κ' εἴψεν ἐπ' αὐτὸν,
 καὶ δ' μέτωπον ἔχρισε, καὶ δ' ἔχρυψεν πρὸ μικρῶν.
 θυμῶν δ' ἄρα κένοσ. ἐλῶν δ' ἐγε χειρὶ παχείῃ
 κείμωνον ἐν πεδίῳ λίδου ὄβριμον ἄχθ' ἄρ' ὄρη.
 τῶ βάλε πηλοβάτην ὑπὲρ γόνατα. πᾶσα δ' ἐκλάσθη
 κνήμη δεξιτερῆ. οἴσε δ' ὑπὶθ' ἐν κονίσι.
 κραυγασίδης δ' ἤμυε, καὶ αὐδὶς βαῖνεμ ἐπ' αὐτὸν.
 τύψε μέσῃ δ' αὐτὸν κ' ἵγασέρα. πᾶς δ' οἱ εἴσω
 ὀξύχονθ' δ' αἶε. χαμαὶ δ' ἔκχλωτο ἅπαντα
 ἔγκαιρ' ἐφελκομύω ὑπὲρ δ' ὄρατι χειρὶ παχείῃ.
 σιτοφάγ' δ' ὡς εἶδ' ἐμ ἐπ' ὄχθησιν ποτάμοιο
 σκάζωμ ἐκ πολέμου ἀνεχάζετο. τείρετο δ' αἰνῶς.
 ἦλατο δ' ἐς τάφρον, ὅππως φύγη ἀπὸν ὄλεθρον.
 πρῶξάρτης δ' ἔβαλεμ φυσίγναθον ἐς ποδᾶ ἄκρον.
 ὦκα δὲ ταρῶμενος ἐς λίμνην ἦλατο φεύγων.
 πρῶξάρτης δ' ὡς εἶδ' ἐμ ἐδ' ἡμίπνοον προπεσόντα,
 καὶ

Lichopiāx at occidit irrephefibile Borborocæte βορβορο /
 Læcea ipetū faciēs. obscuritas autē oclos coopuit. κοίτην,
 Prasilphagus autē uidēs pede traxit Cnissodioctē quod in
 In lacu autem suffocauit tenens manu neruum. cœno ia
 Psicharpax autē ultus est socijs mortuis. ceat.
 Et percussit Pelusium p uentrē in medium epar. πρᾶσο /
 Cecidit autem illi ante, anima autē ad infernū iuit. φάγος,
 Pelobates autē uidēs luti manipulū iecit in ipsum. a come /
 Et frontem inunxit, & excacabatur propemodū. dendo
 Iratus est autē certe ille capiens utiq; manu forti porro.
 Iacentē in cāpo lapidē pōderosum pōdus terræ κνισοδι /
 Hoc percussit Pelobaten sub genua. tota at fracta ē ωκτην,
 Tibia dextra, cecidit autē supinus in pulueribus. quod ni
 Craugafides autē ult' est, & rursus ibat in ipsum. dorē in /
 Percussit mediū aut ipm per uētrē. tot' autē ei itro sequat.
 Acut' iunc' igrediebāt. humi autē effundebāt uni
 Intestina, extracta à lancea manu graui. (uerla
 Sitophagus autem ut uidit in ripis fluminis, pe colo /
 Claudicās ex bello recedebat. cōsuebat autē ualde re.
 Saltauit autē in fossam, ut aufugeret dirā perniciē. Σιτοφά /
 Troxartes at percussit Physignathū i pedis sūmita /
 Celeriter autē cōsumpt' in lacū saltauit fugiēs (te. γος, qd'
 Toxartes at ut uidit adhuc seiuuū, q an ceciderat cibos ab
 s 5 Et illi sumat.

υἱὸν οἱ ἐπέδραμνυ αὐδῖς ἀποκτάμηναι μιν αἰώνων.
 Πρασαῖος δ' ὡς εἶδεν ἔδ' ἠμίπνουω προπεσόντα,
 ἦλθε διὰ προμάχων υἱὸν ἀκόντισε μὲν ὄξει χοίνῳ.
 οὐ δ' ἔρρηξε σάκῳ. χέτο δ' αὐτὸς δ' ἔρος ἀκνή.
 ἦν δέ τις ἐν μύεσι νέῳ παῖς ἔξοχος ἄλλων,
 ἀρχέμαχος φίλῳ ἦος ἀμύμονος ἀρτεπιβόλῃ
 ὄρχαμος αὐτὸν ἄρκ φάινω κρατρός μοριδ' ἀρπαξ.
 ἔς μόνος ἐν μύεσι μ' ἀριεύνεσκε μάχεσθαι.
 εἴη δὲ πρὸ λίμνην γαυρὸς μιν οἶος ἀπ' ἄλλων.
 εὖτο δὲ πορδήσει βαρῆσιν γλῶσσοι ἀχμητάων.
 υἱὸν νύκερ θρετέλεωσεν, ἐπεὶ μέγα οἱ δένῳ ἦεν,
 εἰ μὴ ἄρ' ὄξυ νόησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 υἱὸν τότε ἀπολλυμνύσας βαρῆσιν ὤντα κρονίῳ,
 κινήσας δὲ κάρη, τοῖκρ δ' ἐφδέξατο φωνῶν.

Ω πόποι. ἦ μέγα ἔργον ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὄρωμαι.
 οὐ μικρὸν μ' ἐπληξε μοριδ' ἀρπαξ ἠδὲ λίμνη
 ἐνναίρεν βαρῆσιν βλεμαίνω. ἀλλὰ τάχιστα
 παλάδα πέμψω μιν πολεμόκλονορ ἠδὲ κῆ ἄρκ.
 οἱ μιν ἀποχίσει μάχης κρατερόν περ ἰόντα.

Ως ἄρ' ἔφη κρονίδης. ἄρκος δ' ἀπαμείβετο μύθῳ.
 οὐτ' ἄρ' ἀδηνάης κρονίδη δένῳ οὔτε ἄρκος
 ἰχύσει βαρῆσιν ἀρηγέμνυ ἀπὸ πῶν ὄλεθρον.
 ἀλλ' ἄγε πάντες ἴωμεν ἀρηγάνες, ἢ δ' ὄπλοισιν

κινείσθω

Et illi incurrit rursus occidere desyderans.

Prassæ' at ut uidit adhuc semiuuiuū, q an ceciderat
 Venit p ppugnatores, & iaculat' est acuto iūco,

πρασάι
 ος, quod
 huius
 caulis
 colorem
 imitetur

Neq fregit scutū. tenebat aut ipsius lancea acies.

Erat at qdā inf mures iuuenis fili' egregi' inf alios

Comin' pugnās char' fili' irrephēbil' Artepibuli
 Princeps ipm Martē ondes robust' Meridarpax

ΑΡΤΕΠΙ
 ΒΟΥΛΑ,
 Muris
 cogno/
 men, qd
 pani inf
 dietur.

Qui solus inter mures dominabatur pugnando,

Stetit autē iuxta lacum elatus solus ab alijs.

Iactabat at depopulatū ire ranarū gen' iaculatricū

μεριδ' ἀρ
 παξ, a ra
 piendis
 particu/
 lis.

Et certe perfecisset, qm magnū ipsi robur erat.

Nisi statim intellexisset pater hominūq; deorūq;

Et tūc pereūtes ranas miseratus fuisset Saturnius.

Mouens aut caput, talem locutus est uocem,

O Dii certe magnum opus in oculis uideo.

Non parum me stupefecit Meridarpax p lacum,

Trucidare ranas desyderans, sed celerrime

Palladē mittamus tumultuosam etiā & Martē,

Qui ipm arcebūt a pugna robustū q̄uis existētē.

Sic certe locut' Iupiter. Mars at rñdebat sermōe.

Neq; certe Palladis o Iupiter potētia, neq; Martis

Poterit ranis auxiliari diram perniciem.

Sed age omes eamus auxiliatores, uel tuū iaculū

Moueaī

κινείδω μέγα τιτανοκτόνον ὑβριμοεργόν,
 ἢ τιτάνας πρέφνες ἄριστος ἔσοχα πάντων,
 ἔγκελαδὸρ τ' ἐπέδυσσε, ἰδ' ἄγρια φύλα γιγάντων.

ὣς ἄρ' ἔφη. κρονίδης δ' ἔβαλε φολλόεντα κεραιῶν.
 πρῶτα μὲν ἐβρόντησε. μέγαρ δ' ἐλέλιξεν ὄλυμπον.
 αὐτὰς ἔπατα κεραιῶν δαμαλέου διὸς ὄπλον
 ἦν ἐπιδινήσας. ὃ δ' ἄρ' ἔπτατο χειρὸς ἀνακτοῦ
 πάντας μὲν δ' ἐφόβησε βαλῶν βαῤῥάχης τέ μύσας τε.
 ἀλλ' οὐ δ' ὡς ἀπέλκχε μῦθον σφατὸς, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον
 ἔτετο πορδήσασιν βαῤῥάχων γλῶσσαι χυμκτῶν,
 εἰ μὴ ἀπ' οὐλύμπου βαῤῥάχης ἐλέσσε κρονίω.
 ὅς γὰρ τότε βαῤῥάχοισι ἀρωγούς εὐδύς ἐπεμψεν.
 ἦλθον δ' ἰζαίφνης νωτᾶκμονες, ἀγχυλοχῆλαι,
 λοξοβάται, σρεβλοὶ, φαλιδοσομοί, ὄσακόδ' ἔρμοι,
 ὄσοφυῆς, πλάτῳωτοι, ἀποσίλβοντες ἐν ὤμοις,
 βλαιασοὶ, χειροτένοντες, ἀπ' ἐσθῶν ἐσορῶντες,
 ὀκτάποδες, δικάρλιωι, ἀχερεῖς, οἱ δὲ καλεῖνται
 κερκίνοι. οἱ γὰρ μῦθον οὐραῖς σομάτισιν ἔκοπτον,
 ἦ δὲ πόδας καὶ χεῖρας. ἀνεγνάπιοντ' δὲ λόγχοι.
 οὐκ ἐπὶ ὑπέδυσσαν δ' αἰοὶ μύες, οὐ δ' ὑπέμειναν.
 ἐς δὲ φυγὴν ἔξάποντο. ἰδύετο δ' ἥλιος ἦδ' ἦ.
 καὶ πολέμου τελετὴ μονομήμορ' ἔτετελέθη.

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΒΑ-
 ΤΡΑΧΟΜΥΟΜΑΧΙΑΣ.

Moueatur magnū, qd' Titanas sustulit, potētop⁹,
 Quo Titanas occidisti egregios ultra oēs. (gātū.
 Enceladūq; tumltuofoq; ligasti, & agrestia gñā gi
 Sic certe dixit. Saturni⁹ at iaculat⁹ ē ardēs fulmē.
 Primū quidē intonuit. magnū autē cōmouit cælū.
 Sed postea fulmen terrible Iouis telum
 Misit iuoluēs, illud autē certe euolauit à manu regis
 Oēs qdē utiq; terruit iaculat⁹, ranaśq; muresq; (pl⁹
 Sed neq; sic cessauit muriū exercit⁹, sed adhuc am
 Cupiebat depopulatū ire ranarū gen⁹ iaculatricū,
 Nisi ab olympto rana miserat⁹ fuisset Saturnius.
 Qui utiq; tūc ranis auxiliatores ilico misit. (curuis
 Venērūt at ex iprouiso hñtes icudes i tergo, unguī
 Obliq; ingrediētes, tortuosi, hñtes cortices i ore, o
 Ossei natura, lati hūeros, rutilātes i hūer⁹ (stripellef
 Blasi, neruosis manibus, à pectoribus intuenteis,
 Octopedes, bicípites, māib⁹ incapabiles. illi at uo
 Cācri. q utiq; muriū caudas orib⁹ incidēbāt (cant
 Etiā pedes & manus, flectebant aut lancea.
 Quos & timuerūt miseri mures, neq; sustinuerūt.
 In fugam aut uertebant. occidebat autē sol iam,
 Et belli finis unius diei perfectus est.

FINIS HOMERI
 BATRACHOMYOMACHIAE.

Επιτάφιος εἰς Ὀμηρον Ἀντί-
πάτρῃ Σιδωνίῃ.

τὰρ μερόπων παῖδά, δὲ μέγα σόμα, τὰρ ἴσα μῦσαι,
φθεγξαμνίῃ κεφαλῆν ὧ ξένη μαιονίδεω,
ἅ δ' ἔλαχον νασίτις ἴσσι πιλᾶε. οὐ γὰρ ἐν ἄλλῃ
ἱερόν, ἀλλ' ἐν ἐμοί πνεῦμα δανὼν ἔλιπε.
ὦ νεῦμα κρονίδαο ὄπα κρεατέε, ὧ καὶ Ὀλυμπον,
καὶ τὰρ Αἴαντος ναύμαχορ εἶπε βίαν,
καὶ τὴν Ἀχιλλείοιε φαρσαλίσιρ ἔκτορα πώλοισι
ὄσέα δαρδανικῶν δρυπτόμνων παδῖω.
εἰ δ' ὀλίγα κρύπτω τὴν ταλίκορ, ἴσθ' ὅτι κεύθεα
καὶ θετίδος γαμέταρ ἅ βραχύβωλος ἴκος.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Εὐδᾶδέε πλὴν ἱεράν κεφαλὴν καὶ γαῖα καλύπτε
ἀνδρῶν ἠρώων κοσμήτορα θεῶν Ὀμηρον.

ΠΑΡΑ ΙΩΑΝΝΗ ΤΩ ΦΡΟΒΕΝΙΩ
ΕΝ ΔΑΜΠΡΑ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ
ΒΑΣΙΛΕΙΑ, ΕΤΕΙ
Α . Φ . ΙΗ .
ΜΗΝΙ ΓΑΜΗΔΙΩΝ

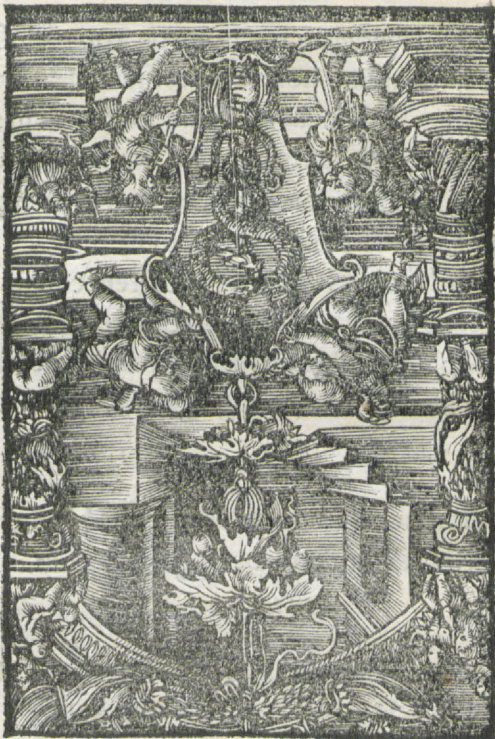
Epitaphium in Homerum
Antipatri Sidonij.

Hominum suadelam, magnum os, æqua Musis
Locutū caput o hospes Maonidæ. i. Homeri,
Hæc sortita sum insularis li spelunca. nō em̄ in alia
Sacrum sed in me spiritū uita functus reliquit.
Quo nutum Iouis omnipotens, quo & olympū,
Et Aiācis naualem expressit uim,
Et ab Achilleis Thessalicis Hectorem equabus
Secundum ossa in Græco laceratum solo.
Si autē parua, cælo tam magnū, scias quod calat
Et Thetidis maritū exiguigleba (.i. pua) Icos.

In eundem.

Conditur hoc tumulo uates diuinus Homerus,
Herōum cecinit qui bene gesta ducum.

APVD IOANNEM FROBENIVM
IN INCLYTA GERMANIA
AE BASILEA. ANNO
M. D. XVIII.
MENSE IANVARIO.

Musaeus, Herod. caeter.

MVSAE.

V S P O E T A
V E T V S T I S /
S I M V S ,
De
Ero & Leandro. *yl.*
Græce & Latine.

A P V D I N C L Y /
T A M G E R /
M A N I A E
B A S I L E A M .

(II, D, 221 C.)

Bois. Durkul

I O. F R O B E N I V S
S T U D I O S I S
S. D.

MVSAEI Poetae Graeci de Erûs & Leandri
iactatis amoribus dignissimū carnē cū interp̄ta/
tione latina, uobis in hoc dedimus typis nostris
excusum, ut hinc deprehendere queatis, quantū
ex hoc Ouidius sit mutuatus in Leandri illa ad
Erò epistola, ac altera ad Leandrum Erûs, Si mo
do ueteris illius Poetae carmen hoc est. Nam sunt
in doctis, qui Musaei negent uideri. Nos nihil pro
nunciamus, Sed cum Academicis ἐπέχομεν. Id
nobis non uulgariter dolet, tam multa non in hu/
manis tantum, sed & diuinis literis subdititia re/
periri ac ψευδέπιγραφα. Hic autor mirus est in ex/
primēdis amatiū affectibus, ut qui sit ubiq; deco/
ri sui pulchre memor. Quam depingit graphice,
cū iuuenilem Leandri impotentia & ardore, tum
Erûs muliebrem imbecillitatem. In uerbis nō mi/
nus felix est, quæ & scite fingit, & cū gratia rebus
accomodat. Aiunt Musæum Eumolpi filiū fuisse,
& primum, deorum genealogiam uersibus com/
plexum, ac sphaeram inuenisse. Bene Va/
lete, & Frobenium amate. Apud in cly
tam Basileam, ex ædibus no/
stris. Sub Idus Ianua/
rias. An.

M. D. XVIII.

ΜΑΡΚΟΥ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥ ΤΟΥ ΚΡΗΤΟΣ.

Νηὸς ἔλω ἀνὰ σῆσόν. ἀγίνεον ἦχι θύκλας,
κυπρογενῆ, ἀπειδοντες ἐτήσιον. αὐτὰρ ὁ τὸξον,
οὔλαθ' ἔρωε βάσαζε. διοισεύσαι δὲ μεμλωῶς.
ὄξέα δενδύλλεσκε. πικρὸν δ' ἴθωμεν οἰσόν,
μητρὸς ἐπ' ἀρήταραμ ἐπιπέρχων δ' ἐπελάσθῃ,
ἦπατὶ δειάνδραιο κόρης φρένας αἴψα πρήσασα.
ἀμφότροι δὲ πόθῳ, αὐτῶ πειφορμηλῶοι οἴσῳ,
ἀλλήλων ἀπόνανρ. γάμων δὲ σωνίσορα λύχνον
λαθριδίωρ δήκαντο. σιδήρειον δὲ λελογχῶς,
αἶμα, πολυπλάγκτης προύδωκε ποδειῶταρ ἀέλλαρ.
καὶ σφεφάσθρ μὸν ἄμωρσεμ, ἄμωρσε ἢ κὴ ψιλοτήτων.

τῶ αὐτῶ, εἰς μασαῖον:

Καὶ φρένας ἀδρήσεα δεῶρ ἔλε, δὴ γὰρ αἰοιδάτῃ,
σεῦτο ἄλαχῆρ ἄρεκ, μῦθ' ἄποινα πόνων.
τῶτο κλύωρ νεμέσῃ: ὁ τ' εἰσῆς ἐπενύσσοδερ ἔργοις
ἀχλύς ἀδύω. ἄρδνε τ' οὐχάδερ ἕβριμ ἔρωε.
μασαίῳ δ' ἐπέτελλερ. ὁ δ' ἐκλήϊζε ποδειῶτων
οἴσῳ, ἀποδρέψαι παρθενίης κάλυκα.
οἰνείδω δὲ μικρῆσῳ ἐπισίξασε, σελίδεασῳ,
ὅσσ' ὀλίγαις παύζωμ χωρσίμ ἔοργερ ἔρωε:

τ 2

Μασαίε

ΜΟΥΣΑΙΟΥ ΤΑ ΚΑΤ' ἩΡΩ
ΚΑΙ ΛΕΑΝΔΡΟΝ.

ΕΓπέ θεὰ κρυφίωμ ἐπιμάρισα λύχνομ ἐρώτωμ.
ἢ νύχιον πλωτῆρα θαλασσοπόρωμ ὑμεναίωμ.
ὦ γάμομ ἀχλυόεντα, τὸμ, οὐκ ἴδερ ἀφθίτος ἠώς.
ἢ σκῶρ ἢ ἄβυδ' οὐκ ἴδερ γάμομ ἐννυχος ἥρως.
ἢ χόρδ' οὐκ ἴδερ Λεάνδρομ ὄμ' ἢ λύχνομ ἀκῶ
λύχνομ ἀπαγγέλλοντα διακτυρίω ἀφροδίτης.
ἥρως μυκτιγάμοιο γαμοσόλω ἀγγελιώτημ.
λύχνομ ἐρωτῶε ἀγαλμα. τὸμ, ὦ φελεμ ἀδέρσιος ζεύε,
ἐννύχιον μετ' ἄεθλομ ἄγαρ ἐφ' ὀμήγηριμ ἄσρωμ.
καὶ μὴ ἐπικλῆσαι νυμφοσόλω ἄσρωμ ἐρώτωμ.
ὅττι πῶλεμ σωερίθ' ἐρωμανέωμ ὀδυνάωμ.
ἀγγελίωμ δ' ἐφύλαξερ ἀκοιμήτωμ ὑμναίωμ
πρὶν χαλεπὸμ πνοιῆσιν ἀμύλωμ ἐχθρῶμ ἀήτημ
ἀλλ' ἄγε μοι μέλποντί μίαν ξωάειδε πελθιτῶ
λύχνομ σβεννύμνωιο ἢ ὀλλύμνωιο Λεάνδρω.
σκῶρ ἐκν ἢ ἄβυδ' οὐκ ἴδερ ζυαντίομ ἐγγύθι πόντομ,
γείτονέσ' εἰσι πόλλεσ'. ἔρωσ' δ' ἀνὰ τόξα τιταίνωμ,
ἀμφοτέρωσ' πολίεσιν ἓνα ξωέκεμ οἴσομ,
ἢ ἴθεομ φλέξασ' καὶ παρθένομ. οὐνομα δ' αὐτῶμ
ἴμεροίεσ' τε Λεάνδρωσ' ἔλω καὶ παρθένωσ' ἥρῶ,
ἢ μοὶ, σκῶρ ἔναίεμ. ὃ δὲ, πολίεθρομ ἀβύδ' ἢ,
ἀμφοτέρωμ πολίωμ περικαλλέεσ' ἄσρῶσ' ἀμφο

ἴκελοι

ΜΟΥΣΑΙΟΥ ΔΕ ΕΡΩ
ΕΤ ΛΕΑΝΔΡΟ.

Dic dea occitorū testē lucernā amorū, (ptiarū
Et nocturnū natatorē p mare trāseūtīū nu-
Et coitū tēbrofū, quē n̄ uidit icorruptibil' aurora,
Et Sestum & Abydū, ubi nuptiæ nocturnæ Erūs
Natantēq; Leandrum simul & lucernam audio,
Lucernam annunciantem nuncium Veneris,
Erūs nocte nubētis nuptias ornantē nunciū. (pīz
Lucernā amoris simulacrū, quā debuit aetheri' lu
Nocturnū post officiū ducere ad cōfortiū astroz
Ac ipsam appellasse sponfasornantē stellā amorū
Quoniā fuit ministra amatoriarum curarum,
Nunciūmq; seruauit infomnium nuptiarum.
Anteq; molestū flatibus flaret inimicus uentus.
Sed eia mihi canenti unum concine finem
Lucernæ extinctæ, & pereuntis Leandri.
Sestus erat & Abydus è regione, prope mare
Vicinae sunt urbes. Cupido autē arcum tendens,
Ambabus urbibus unam cōmisit sagittam
Iuuenem urens & uirginē. nomen uero eorum
Suauisq; Leander erat, & uirgo Erō.
Hæc qdē Sestū habitabat, ille uero oppidū Aby/
Ambarū urbiū perpulchra stellæ ambo, (di,
t 3 Similes

ἴκελοι ἀλλήλοισι . σὺ δ' εἴποτε κείνι πρῆσαι ,
 δ' ἴξο μοι τινὰ πύργον , ὅπῃ ποτὲ σκιάς ἦρώ ,
 ἴσατο λύχμον ἔχουσα , κῆ ἠγεμόνους Λεάνδρου .
 δ' ἴξο δ' ἀρχαίης ἀλικήα πορθμῶν ἀβύδου
 εἰσέτι περ κλαίοντα μόρον , καὶ ἔρωτα Λεάνδρου .
 ἀλλὰ πόθεν Λεάνδρου ἀβύδου δῶματα ναίων
 ἦρξες ἐς πόδον ἦλθε . πόθεν δ' ἔνεδ' ἦσε καὶ αὐτῶν .
 ἦρώ μὲν χαρίεσσα διοτρεφὲς αἶμα λαχούσα
 κύπριδος ἦν ἴξασα . γάμων δ' ἀδίδακτος ἔσσα
 πύργον ἀπὸ προγόνων παρὰ γείτρῳ ναίει θαλάσῃ .
 ἄλλη κύπρις ἄνασσα . σαοφροσύνη δὲ κῆ αὐδοῖ
 οὐδὲ ποτ' ἀγρομύθησι ζῶμαι ἦσε γυναιξίμ .
 οὐδὲ χορὸν χαρίεντα μετήλυθεν ἠλικῶ ἦμμε
 μῶμον ἀλδομυλὴν ζηλήμονα δηλυτέρῳ .
 καὶ γὰρ ἐπὶ ἀγλαίῃ ζηλήμονες εἰσι γυναικες .
 ἀλλ' αἰεὶ κυδέρεα ἰλασκομυλὴν ἀφροδίτῳ ,
 πολλὰ κῆ καὶ τὸν ἔρωτα πρῆγορέεσκε δυκλαίε ,
 μηδὲ σὺν οὐρανῇ , φλογερῶν τρομέσσα φαρῆξῶν .
 ἀλλ' οὐδ' ὧς ἀλέεινε περιπνέοντασ ἀϊσόνε .
 δὴ γὰρ κυπριδὴν παυδ' ἦμιος ἦλθεν ἔορτη ,
 τῶν , ἀνα σκῶν ἀγασμ' ἀδωνίδι κῆ κυδέρειη
 παυδ' ἦν δ' ἔαυθιδορ ἐς ἡερὸν ἦμξ' ἰκέσασ
 ὄσοι ναιεταέσκοι ἀλιερέφῳ σφυρὰ νήσωμ .
 οἱ μὲν ἄφ' αἰμονίης . οἱ δ' εἰναλίης ἀπὲρ κύπρις .

οὐδὲ

Similes inter se . tu uero si quando illac transibis ,
 Quare mihi quondam turrim , ubi quondam Sestias Erò
 Stabat lucernam habens , & dux erat Leandro .
 Quare & antiquae marisonum fretum Abydi ,
 Adhuc deflens mortem & amorem Leandri .
 Verum unde Leander in Abydo domos habitans
 Erò ad amorè uenit , amore uero deuixit & ipam .
 Erò elegans generosum sanguinem fortita ,
 Veneris erat sacerdos . nuptiarum uero iperita cum eet
 Turrim a parētibus apud uicinum habitabat mare
 Altera Venus regina , castitate uero & pudore
 Nunquam collectarum commercio usa est mulierum ,
 Neque tripudium elegans adiuit iuuenilis aetatis ,
 Liuorem euitans inuidum mulierum .
 Nam ob pulchritudinem inuidae sunt foeminae .
 Sed semper Citheream placans Venerem ,
 Saepè & Cupidinem conciliabat libamentis ,
 Matre cum caelesti flammeam tremens pharetra
 Sed neque sic euitauit ignitas sagittas .
 Iamque Venereum populare uenit festum ,
 Quod Sesti celebrant Adonidi & Veneri .
 Cateruatimque festinabant ad sacrum diem ire
 Quotquot habitabant maricircudatarum extrema isulaz
 Aliquod ab Hamonia , aliquid uero maritia a Cypro
 t 4 Neque

οὐ δὲ γωητίε ἐμιμνερ ἐνὶ ὠτολίεσι κυθήρων.
 οὐ λιβάνε θυόεντος ἐνὶ ὠτορύγεσι χορεύων
 οὐ φρυγίε ναέτης. οὐ γαίτονθ' ἄσος ἄβύδ' ε.
 οὐ δὲ τις ἠιδέωμ ὠλοπάρεθενθ' ἢ γρ' ἐκἄνοί
 αἰετ' ὀμαρτήσαντες ὅπῃ φάτιε ὄξῃ εορτῆε,
 οὐ τόσον ἀθανάτων ἀγέμεν πευδύσει θυηλάε
 ὄσον ἀγαρομυλίων διὰ κάλλεα παρθενικῶν.
 ἢ δὲ θεῆε ἀνά νηὸν ἐπ' ὤχετο παρδένθ' ἠρώ
 μαρμαρυγίῳ χαρίεσσαν ἀπασφάπτισσα πρόσωπ' ε
 οἷά τε λευκοπάρηοε ἐπαντέλλισσα σελύῳκ.
 ἄνερα δὲ χιονέωμ φοινίσετο κύκλα παρθεῶν
 ὡς εἶδ' ορ' ἐκ καλύκων διδυμῶροον. ἢ τὰχα φαίηε
 ἠρῶε ἐν μελέεσι εἶδ' ορ' λειμῶνα φανῆναι,
 χροῖν γρ' μελέων ἐρυθαίνετο. νιασομυλίνε δὲ
 ἢ εἶδ' α' λευκοχίτωνοε ὑπὲρ σφυρὰ λάμπετο κόρης,
 πολλαὶ δ' ἐκ μελέων χάριτες εἶον. οἱ δὲ παλαιοὶ
 τρεῖε χάριταε φεύσαντ' πεφυκέναι. εἷε δὲ τις ἠρῶε
 ὀφθαλμῶε γελῶν ἐκατὸν χαρίτεσι τεθήλει.
 ἄξεκέωε ἴερεαμ ἐπάξιον εὔρετο κύπριε.
 ὡε ἢ μὲν πορὶ πολλῶν ἀριεύσσασα γωαικῶν,
 κύπριδοε ἀρήτερα νέη διεφαίνετο κύπριε.
 δύσσατ' δ' ἠιδέωμ ἀπαλάε φρέναε, οὐ δὲ τις ἀνδρῶν
 ἠερ' ὅε οὐ μινέαινετ' ἔχειμ' ὀμοδέμνιον ἠρώ.
 ἢ δ' ἄρα καλλιδέμεδλον ὅπῃ κατὰ νηὸν ἄλᾶτο
 ἐπ' ὀμόμονον νόον εἶχε ὀμματα ἢ φρέναε ἀνδρῶν.
 καὶ

Neq; mulier ulla remansit in oppidis Cytherorū,
 Non Libani odoriferi in summitatibus saltans,
 Non Phrygiæ incola, non uicinæ ciuis Abydi,
 Neq; ullus iuuenis amator uirginum, certe em̄ illi
 Semper secuti, ubi fama est festi,
 Non tantū immortaliū afferre festinant sacrificia,
 Quantū aggregatarū ob pulchritudines uirginū.
 Verum dea per ædem incessit uirgo Erò,
 Splendorem gratum emittens facie,
 Qualis alba genas oriens Luna.
 Summi uero niuearū rubebant circuli genarum,
 Ut rosa ex thecis bicolor, certe diceres
 Erūs in membris rosarū pratum apparere.
 Colore em̄ membrorū rubebat. Euntis uero Erūs
 Etiā rosæ, cādida induta tunicā sub talis splēdebāt
 Mltæ uero ex mēbr' græ fluebāt. sed atiq; (puellæ
 Treis Gratias mētiti sunt esse. alteruter uero Erūs
 Oculus ridens centum gratijs pullulabat.
 Profecto sacerdotem dignam nacta est Venus.
 Sic ea quidem plurimum antecellens fœminas
 Veneris sacerdos noua apparebat Venus.
 Subijt aut̄ iuuenū teneras mentes, neq; ullus uir
 Erat, qui non affectaret habere coniugem Erò.
 Illa aut̄ benefundatā quacūq; per ædem uagabat̄,
 Seq̄ntē mētē habebat & oculos & p̄cordia uiroꝝ
 t 5 Atq; aliq;

καὶ τις ἐν ἠιδέοισι θεαύμασε. καὶ φάτο μύθοιο.
 ἢ χι μόδοιο ἢ ἀέδλοιο ἀκρόμοιο ἀγλαϊάωιο.
 τοίλω δ' οὐπω ὄπωπα νέλω κεδνήρι θ' ἀπαλλώ τε.
 ἢ χι τάχα κύπριε ἔχει χαρίτωρ μίαρ ὄωλοτοράωιο
 παπταίνωιο ἐμόγκσα. κόροιο δ' οὐχ εὖροιο ὄπωπῆιο.
 αὐτίκα τεθναίλω λεχέωιο ἐπιβήμονιο ἢ ρῆιο.
 οὐκ ἄρ' ἐγὼ κατ' ὀλυμποιο ἐφιμείρω θεὸς εἶναι,
 ἢ μετέρω ἢ ἀκοιτιρ ἔχωιο ἐνὶ δώμασιρ ἢ ρῶιο
 εἶδέ μοι οὐκ ἐπέοικε τελὼ ἰέρεσσι ἀφάσσει,
 τοίλω μοι κυδέρεσσι νέλω ἢ ἀκοιτιρ ὄπασσαις.
 τοῖα μὲν ἠιδέωιο τις ἐφώνεοιο, ἄλλοθερ ἄλλοιο
 ἔλκιο ὑποκλέπτωιο ἐπεμήνατο κάλλι κέρηιο.
 Λινοπαθῆς Λεῖανδρε. σὺ δ' ὡς ἴδες εὐκλέα κέρηιο
 οὐκ ἔδελες κρυφίοισι καταξύνχηρ φρένα κέντροιο
 ἀλλὰ σφριπνεύσοισι δαμειε ἀδόκητοιο οἰοῖο
 οὐκ ἔδελες ζώειρ πρὶ καλλείο ἀμμοιο ἢ ρῆιο.
 σὼ βλεφάρωιο δ' ἀκτίσιρ ἀέξετο σφρσὸς ἐρώτωιο
 ἢ χι κρὰ δ' ἢ κ' ἀφλαζέιο ἀνικῆτε σφρσὸς ὄρμηιο.
 κάλλι γὰρ πρὶ πυσωιο ἀμωμήτοιο γωαικὸς,
 ρῆντροιο μὲν ὄπασσι σέλει πρὶ ῥοέντοιο οἰσῆιο.
 ὄφθαλμὸς δ' ὄδ' ὄς ἔστιρ. ἀπ' ὄφθαλμοῖο βολάωιο
 ἔλκοιο ὀλοθαίνει ἢ χι ἐπὶ φρένας ἀνδρὸς ὄδ' εὐειο.
 εἶλε δ' ἐμὶ τότε δάμβοιο. ἀναιδείο. ἔροιο, αἰδῶιο.
 ἔρεμοιο

Atq; aliq; inē iuuenes admirat' ē, & dixit uerbū.
 Et Sparten peragraui, Lacedamonis uidi urbē.
 Vbi laborē & certamen audimus pulchritudinū.
 Talē aūt nondū uidi puellā, prudentēq; tenerāq;
 Et forte Venus habet gratiarū unam iuuenum.
 Intuens defessus sū. fatietatē aūt nō iueni aspectū.
 Statim moriar cubilia ubi conscenderim Erūs.
 Non ego in celo cuperem deus esse,
 Nostram uxorem habens domi Erō.
 Si autē mihi non licet tuam sacerdotem tractare,
 Talem mihi Cytherea puellam uxore praebeas.
 Talia iuuenum quisq; locutus est, undique alius
 Vulnus caelans infaniuit pulchritudine puellae.
 Grauiapasse Leader. tu at ut uidisti iclytā puellā
 Nolebas occultis consumere mentem stimulis,
 Sed ardentibus domitus inopinato sagittis.
 Nolebas uiuere perpulchrae expers Erūs.
 Simul in oculorum radijs crescebat fax amorum,
 Et cor feruebat inuicti ignis impetu.
 Pulchritudo enim celebris immaculatae foeminae,
 Acutior hominibus est uelocē sagitta.
 Oculus uero uia est. ab oculi ictibus
 Vulnus delabitur, & in praecordia uiri uiat.
 Cepit at ipm tūc stupor, ipudētia, tremor, pudor.
 Tremuit

Πηλυτεύοις ἑπέεσιρ ἀπαλείσσα λεάνδρῳ.
 ἔειπε. τί μ' ἔργαίνεις, τί με δ' ὕσμορε παρθένομ' ἔλκεις;
 ἄλλω δ' εὖρο' κέλευδορ. ἔμορ δ' ἀπόλαιπε χιτῶνα
 μύθωρ ἐμῶρ ἀπόειπε πολυητεάνωρ γενετήρωρ.
 κύπριδ' ὄουσοι ἔοικε θεῆε ἱέραρ ἀφάσσερ.
 Πυθηνικῆε ἐπὶ λέκτρορ ἀμήχανόρ ὅσῃ ἰκέομαι.
 τοῖα μόν' ἠπειλῆσερ ἔοικότα Πυθηνικήσιρ.
 Δηλεῖε δὲ Λεάνδρῳσ ἐπεὶ κλύερ οἴσσορ ἀπαλῆε
 ἔγνω παθορμύθωρ σκηθία Πυθηνικάωρ.
 ἤρῃ γὰρ ὅτ' ἠιδέοισιρ ἀπαλείωσι γυναιέεσ,
 κύπριδ' ἰώρ δάρωρ αὐτάγγελοί εἰσιρ ἀπαλαί.
 Πυθηνικῆε δ' ἔνοδ' μορ εὐχσορ ἀνχένα κύσασ,
 τοῖορ μύθορ ἔειπε πόδιε βεβολημύθ' οἴσσο.
 Κύπρι' ὄλιη μετὰ κύπριρ. ἄθηνάη μετ' ἄθλιώω
 οὐ γὰρ ἐπιχθονίησιρ ἴστω καλέω σε γυναιέην,
 ἀλλὰ σε θυγατέρεσι διόε κρονίωρ ἔίσκω.
 ὄλβιοε ὅσ' ἐφύττυσε, ἤρῃ ὄλβίη ἠέκε μήτηε,
 γαστήε ἠδ' ἐλόχθησε μακρτάτη. ἀλλὰ λιτάωρ
 ἠμετέρωρ ἐπάκθε. πόδιε δ' οἴκτερορ ἀνάγκωρ.
 κύπριδοε ὡε ἱέραε μετέρχεο κύπριδ' ἔργα.
 Πυθένωρ οὐκ ἐπέοικερ ὑποδρήσερ ἀφροδίτη.
 Πυθηνικαῖε οὐ κύπριε ἰαίνεται. ἠὲ δ' ἐδελήσθηε
 θεομά' θεῆε ἐρέοντα ἤρῃ ὄργια πῖσά δ' ἄηται,
 ἔσι γὰμ' ἠὲ λέκτρα. σὺ δ' εἰ ὄλιεεσ κυθήεεωρ,
 θελεξινόωρ ἀγάπαζε μελίφρονα θεομόρ ἐρώτωρ

σὸρ

Fœmineis uerbis minans Leandro.
 Hospes qd infans? qd me ifelix uirginē trahis?
 Alia ito uia, meamq; dimitte uestem.
 Iram meorum euita locupletum parentum.
 Veneris non te decet dea sacerdotem follicitare.
 Virginis ad lectum difficile est ire.
 Talia minata est conuenientia uirginibus.
 Fœminearū autē Leāder ubi audiuit furore mi-
 Sensit persuasarum signa uirginum. (narum,
 Etenim cum iuuenibus minantur fœminæ,
 Venerarū cōsuetudinū p se nunciæ sunt minæ.
 Virginis autē beneolēs bonicoloris collū osculat?
 Tale uerbum locutus est, amoris ictus stimulo.
 Ven^o chara post Venerē, Mīnerua post Mīner
 Nō em̄ terrestrib^o æqualē uoco te mulierib^o, (uā.
 Sed te filiabus Iouis Saturnij assimilo.
 Beatus q te plantauit, & beata quæ peperit mater,
 Venter qui te portauit, felicissimus. sed preces
 Nostras exaudi, amorisq; miserere necessitatis.
 Veneris ut sacerdos exerce Veneris opera.
 Virgīnem non decet administrare Veneri.
 Virgīnibus Venus non gaudet. si uero uolueris
 Instituta deæ desyderāda, & ceremonias fidas di
 Sūt nuptiæ & lecti. tu autē si amas Venerē (scere,
 Mulcentium mentem ama suauem legē amorū.
 Tuumq;

σὸν δ' ἰκέτην με κόμιζε Ἐὶ ἤρ' ἐδέλῃς παρκοίτην
 τὸν, σοὶ ἔρωε ἠγροῦσεν εἰς βελέεσσι κηχίσας.
 ὡς θρασῶ ἠρακλῆα θοῶς χυσοῦραπιε ἐρμῆς,
 διπτεύειν ἐκόμιζεν ἰαροδανίῳ ποτὶ νύμφῳ.
 σοὶ δ' ἐ με κύπριε ἔπεμπε κῆ οὐ σοφὸς ἠγαγεν ἐρμῆς.
 πρὸ δὲν Ἐ οὔσε λέλκθην ἄπ' ἀρκαδίας ἀταλάντη,
 ἢ ποτε μελανίωνος ἔρασα μιλίης φύγην εὐνῶν
 πρὸ θενίης ἀλέγθσα. χολωσα μιλίης δ' ἀφροδίτης
 τὸν πάρεθ' οὐκ ἐπόδησεν, ἔνι κραδίη θέτ' ὡάση.
 πείθεο κῆ σὺ φίλη, μὴ κύπριδι μιλίῳ ἐγείθης.
 ὡς εἰπὼν παρέπεισεν ἀναινο μιλίης φρένα κέρης
 θυμὸν ἐρωτοτόκοισι πρὸ ἀπλάγθας ἔνι μύθοις.
 πρὸ θενική δ' ἀφθογγ' ἐπὶ χθόνα πῆξεν ὀπωπῶν,
 αἰδοῖ ἐρυδιώσασα ὑποκλέπθσα παρηνῆν
 καὶ χθονὸς ἔξεεν ἄκρον ἐπ' ἵχνησιν, αἰδομένη δὲ
 πολλὰ κίς ἀμφ' ὤμοισιν, ἐὸν ξυνέργε χιτῶνα.
 παρθε γ' ἄε πάντα προάγγελα. πρὸ θενική δὲ
 παρομλίης ποτὶ λένθρον, ὑπόχθεις ὄσι σιωπῆ.
 ἦδη κῆ γλυκύπικρον ἐδέξατο κένθρον ἐρώτων.
 δέξμετ' δὲ κραδίῳ γλυκῶρῳ συρὶ παρθένης ἠρώ
 κάλλει δ' ἠμρόοντες ἀνεπτοίητο λέακδρῶ.
 ὄφρα μὲν οἷ ποτὶ γαῖαν ἔχεν νέσασα ὀμίχλῳ
 τόφρα δὲ Ἐ λείανδρ' ἐρωμανέεσι προσώποις
 οὐ κάμνι εἰσορόωρ ἀπαλόροορ ἀνχέια κέρης.
 ὀφεί δὲ λείανδρῶ γλυκερῆν ἀνενεῖκατ' φωνῆμ.

αἰδ' ἔς

Tuumq; supplicē me accipe, & si uolueris cōiugē
 Quē tibi Cupido uenat' est, suis sagittis affecut'
 Sicut audacē Herculē uelox auriuirga Mercuri'
 Seruitū duxit Iardanē ad puellā. i. Omphalen.
 Tibi uero me Ven' misit, & n̄ sapiēs adtulit Mer
 Virgo non te latet ex Arcadia Atalanta, (curius:
 Quæ olim Milanionis amantis fugit lectum,
 Virginitatem curans. irata autem Venere,
 Quem prius non amauit, in corde posuit toto.
 Persuadere & tu chara, ne Veneri iram excites.
 Sic fatus, persuasit recusantis mentem puellā,
 Animum amoriperis errare faciens uerbis.
 Virgo autē muta, in terram fixit aspectum,
 Pudore rubefactam abscondens genam,
 Et terræ rasit sūmitatē in uestigijs. cū puderet autē
 Sape circa humeros suam contraxit uestem.
 Persuasionis em̄ hæc oīa prænunciā. uirginis autē
 Persuasa, ad lectum promissio est, silentium.
 Iam & suauamarum suscepit stimulum amorum,
 Vrebatur autem cor dulci igne uirgo Erō,
 Pulchritudinēq; suauis stupefcebat Leandri.
 Dū igit' ad trā habebat. s. nox, de', iclinatā caligi
 Tunc & Leander amore furente uultu (nem,
 Non laborabat uidens tenerum collum uirginis.
 Sero uero Leandro suauem. emisit uocem,
 u Verecundiā

αὐδ' ἔξ ὑγρόν ἔξελκ' ἀποσάξασα πρόσωπ'·
 ἔξενε. ποῖς ἐπίεσι τὰχ' ἔμ' ἢ πῶς ἔξορ, ὄρναις.
 τίς σε πῶς λυπλανάωμ' ἐπέωμ' ἐδίδαξε κελεύθας;
 οἱ μοι, τίς δ' ἐκόμισαμ' ἐμῆρ' ἐς πατρίδα γαῖαν;
 ταῦτα δὲ πάντα μάτηρ' ἐφδέγξασο. πῶς ἂν ἄλκῆς
 ἔξεν' ἔμ' ἢ ἀπίστος ἐμῆ φιλότητι μιγείης;
 ἀμφαδ' ὅρ' οὐ δ' ἰώμεθα γάμοις ὁσίοισι πελάσσαι
 οὐ γὰρ ἐμοῖς τοκέεσσιν ἐπέυαδ' ἐμ'. ἢρ' δ' ἐδελέσθης
 ὡς ξένος πολύφοιτος ἐμῆρ' ἐς πατρίδα μίμνεν,
 οὐ δ' ἰώσασαι σιοτόεσσαν ὑποκλέπτειν ἀφροδίτην·
 γλῶσσαν δ' ἀνθρώπων φιλοκέρτομ'. ἔν' δὲ σιωπῆ
 ἔργον ὅπως κλείετις ἐνὶ τριόδοισιν ἀκῆαι.
 εἶπε δὲ μὴ κρύψθης τέρ' ὄνομα κ' ἢ σέο πάτρην.
 οὐ γὰρ ἐμὸν σε λέλκιδεν. ἐμοὶ δ' ὄνομα κλυτὸν ἦρώ
 πύργος δ' ἀμφ' ἐβόκτες ἐμὸς δόμος οὐρανομήκης
 ἔν' ἠναιτάσσει σὺν ἀμφ' ἐπόλῳ τινὶ μένῃ
 σκισιάδ' ἔξορ πρὸ πόλκος ὑπὲρ βαθυκύνονας ὄχθας
 γείτρ' ἄμ' ἔχω συγεραῖς βελήσι τοκίωρ.
 οὐ δὲ μοι ἐγγύς ἔασιν ὀμήλικες· οὐ δὲ χορῆαι
 ἠϊδέωμ' ἔξορ. αἶψ' ἂν ἀνά νύκτα καὶ ἠὼ
 δ' ἄλως ἠνεμόεντος ἐπιβρέμει οὐασιν ἠχῆ.
 ὡς φαρμύνη γδοῖν' ὑπὲρ φάρεϊ κρύπτει πῆξιν
 ἔμπαλιμ' αἰδορμύνη σφετέροισι δ' ἐπεμύμεφετο μύθοις·
 Λεῖανδρος δὲ πῶς βεβολκμύλος ὄξει κέντρῳ,
 φράζετο πῶς κεν ἔρωτος ἀιθλεύσειν ἀγῶνα.

ἔνδρα

Verecundiæ madidum ruborem stillans à facie.
 Hospes tuis uerbis forsan & petram moueres.
 Quis te uariorum uerborum docuit uias?
 Hei mihi, quis te duxit meâ ad patriam terram?
 Hæc autē omnia frustra locutus es. quō cū uag?
 Hospes cum sis, & infidus meo amori miscearis?
 Manifeste nō possum⁹ nuptijs legitimis cōiungi.
 Non enim meis parentibus placet, si autem uoles
 Ut hospes profugus mea in patria manere.
 Non potes tenebrosam abscondere Venerem.
 Lingua em̄ hominū amica cōuicij. in silentio autē
 Opus quod perficit aliquis, in triujs audit.
 Dic uero ne cales tuum nomen, & tuam patriā.
 Non em̄ meū te lateat, mihi nomen inclytū Ero.
 Turris autem circumsona, mea domus altissima,
 Qua inhabitans cum ancilla quadam sola
 Sestiensem ante urbem, supra profundas undas
 Vicinum mare habeo inuisis consilijs parentum.
 Neq; me prope sunt cōetaneæ, neq; choreæ
 Iuuenum adsunt, semper autem nocte & die
 Ex mari uentoso insonat auribus sonitus.
 Sic fata, roseam sub ueste calabat genam
 Rursus pudore affecta, suis autē accusabat uerbis.
 Leander autē amoris percussus acuto stimulo,
 Cogitabat quomodo amoris exerceat certame.

u 2 Virum

ἄνδρα γὰρ οὐλομήτις ἔρωσ βελέουσι δαμάξῃ,
 ἢ πάλιν ἀνέρος ἔλκος ἀκείσεται. οἷσι δ' ἀνάσσει
 αὐτὸς ὁ πανδαμάτωρ βασιλφόρος ὄσι βροπίσιμ.
 αὐτὸς ἢ πωθέοντι τὸ τε χραίσμῃσσι Λεάνδρῳ.
 ὃ φέ δ' ἀλασθήσας πολυμήχανον ἔννεπε μῦθον.
 πρὸ δέ νῃ σὺν δ' ἔρωτα ἢ ἄρχιον οἶδμα πρὸ σῶ
 εἰ πωρὶ παφλάζοιτο ἢ ἄπλοορ ἔσεται ἦδωρ.
 οὐ τρομέω βαρὺ χεῦμα πλὴν μετανεύμῳ εὐνῶ
 οὐ βρόμορ ἢ χῆντα βρῦ γδ' ὅποιο θαλάσσης,
 ἀλλ' αἰεὶ ἢ νύκτα φορέμῳ ἢ ἕγρος ἀκοίτης
 νήσομαι ἢ ἡλιωνοτρῆ ἀγάξορ. οὐχ ἔκαθεν γὰρ
 ἀντία σῶιο πόλκος ἔχω πτολίεθρον ἀβίδ' ὕ.
 μῦθον ἔμοι ἕνα λύχνον ἀπ' ἡλιβάτης σέο πύργῳ
 ἐκπρῶτης ἀνάφαινε ἢ κνέφας, ὄφρα μοῖσας
 ἔωσομαι ὄλκας ἔρωτ' ἢ ἔχωμ σέθεν ἄσῆρα λύχνον.
 καὶ μὴ ὅπι πτεῦωρ οὐκ ὄφομαι δ' αὐτὰ βοώτω.
 οὐ δ' ῥασαὺν ὠρίωμα ἢ ἄβροχορ ὄλκον ἀμάξῃ
 παρ' ἰδ' ὄσ ἀντιπόροιο ποτὶ γλυκαὺν ὄρμον ἰκοίμην.
 ἀλλὰ φίλη πεφύλαξο βαρυπνεύοντασ ἀήτας
 μή μὴ ἀποσβέσωσι αὐτίκα θυμὸν ὄλεσω
 λύχνον ἔμ' ὅτιο φαεσφόρορ ἢ γεμονῆα.
 εἰ ἔτεορ δὲ δέλασ ἔμ' οὐνόμα ἢ σὺ δαλῶαι
 οὐνόμα μοι Λεάνδρος εὐσεφάνθσ πόσιε ἢ ῥῆσ.
 ὡσ οἱ μὲν κρυθίοισι γάμοισσ σινέθεντο μιγῶναι,
 ἢ νυχίλω φιλότητα, καὶ ἀγγελίην ἢ μοναίωμ,
 λύχν'

Virum em̄ uarius consilijs amor sagittis domat,
 Et rursus uiri uulnus medicat, quib' aut̄ dominaf̄
 Ipse omnidomitor consultor est mortalibus.
 Ipse etiam amanti auxiliatus est Leandro.
 Tandem autē ingemēs per calidū dixit uerbum.
 Virgo tuū pp̄ amorē, & asperā undā trālibo,
 Si igni ferueat, & innauigabilis erit aqua.
 Non timeo grauem undam tuam adiens cubile,
 Non fremitū resonantē grauis murmuris maris.
 Sed semper p̄ noctē portatus madidus maritus
 Nauigabo Hellepontū ualde fluētē. nō lōge em̄
 Contra tuam urbem habeo oppidum Abydi.
 Tantum mihi unam lucernā ab excelsa tua turri
 E regione ostende in tenebris, ut intuens
 Sim nauis Amoris, habens tuū stellam lychnum.
 Atq; ipsum aspiciens ne uideā occidentē Booten
 Nec asperū Orionē, ac imadidā tractionē currus,
 Patriæ obuiā ad dulcem portum uenirem.
 Sed chara caue graui terflanteis uentos,
 Ne ipsum extinguant, & statim animam perdam
 Lychnum meæ uitæ luciferum ducem.
 Si uere autem uis meum nomen & tu scire,
 Nomen mihi Leander benecomptæ cōiux Er̄is.
 Sic ἢ qdē clādestinis nuptijs cōponebāt misceri,
 Et nocturnam amicitiam, & nuncium nuptiarū

λύχνη μῦστιν ἴσιν ἐπισώσαντο φυλάσσαι.
 ἢ μὲν φάος τάνυεν. ὁ δὲ κύματα μακρὰ πρῆσαν
 παννυχίδας δ' ἀνύσαντες ἀκοιμήτων ὑμνωδῶν
 ἀλλήλων ἀέκοντες ἔνοσθ' ἰδὸν ἀνάγκη.
 ἢ μὲν ἔορ' ὀπίωσι πύργου. ὁ δ' ὄρφναιμ' ἀνά νύκτα
 μή τι πρῶτα λάβοιτο βαλὼν σημήϊα πύργου
 πλῶε βαθυκρήπιδος ἐπ' εὐρέα δ' ἕμον ἀβύδου.
 παννυχίην δ' ὄρφναιμ' κρυφίως ποθέοντες ἀέθλους
 πολλαίης ἠρήσαντο μολεῖν θαλαμηπόλον ὄρφναιμ'.
 ἦ δ' ἡ κυανόπεπλος ἀνέδραμε νυκτὸς ὀμίχλη
 ἀνδράσιν ὑπνον ἄγασσα. Οὐ ποθέοντι λεάνδρου.
 ἀλλὰ πολυφλοίσβοιο παρ' ἠϊόνεσσι θαλάσσης
 ἀγγελίην ἀνέμιμνε φαεινομύλων ὑμνωδῶν,
 μῦστιν ἴσιν λύχνοιο πολυκλαύτοιο δοκεύων,
 εὐνήε τ' ἐκρυφίως τελεσκόπου ἀγγελιώτην.
 ὡς δ' ἴδε κυανέης λιποφεγγέα νυκτὸς ὀμίχλην,
 ἦρ' ὀμίχλην ἔφαινε. ἀνατομύλοιο δὲ λύχνης
 θυμὸν ἔρωε ἔφλεξε ἐπιγομύλοιο λεάνδρου.
 λύχνη καιομύλων σκευαίετο. πᾶς δὲ θαλάσσης
 μαινομύλων ῥοδίων πολυηχέα βόμβου ἀκρόων,
 ἔτρεμε μὲν τοπρῶτον. ἔπατα δὲ δάσσοις αἰείρας
 τοίοισι προσέλεκτο πρῶτον φρένα μύθοις.
 Δεινὸς ἔρωε. κῆ πόντος ἀμείλιχος. ἀλλὰ θαλάσσης
 ἔτιμ' ἔρωε. δ' ἔρωτος ἐμὲ φλέγει ἐνδ' ὀμυχοῦ πῦρ
 λάζει

Lucernæ testimonijs pacti sunt seruire.
 Illa qdē lucē extēdere, hic aut undas lōgas trāsire.
 Pernocstationes autem experti uigilū nuptiarum
 A se inuiti separati sunt necessitate,
 Hac qdē suā ad turrim, hic autē obscurā p noctē,
 Ne quid erraret iaciens signa turris.
 Nauigabat p fūdī fundamētī ad latū pplm Abydi
 Totāq noctē cōiugū clādestina desyderātes cer
 Sape optant uenire cubiculū ornātē noctē. (tamiā
 Iam atrata cucurrit noctis caligo,
 Viris somnum afferens, & nō amanti Leandro.
 Sed multifremi apud litora maris
 Nuncium expectabat lucentium nuptiarum,
 Testimonium lucernæ lugubris expectans,
 Lecticq; clandestini procul speculantem nunciū
 Vt uero uidit nigrae obscurā noctis caliginem,
 Erō lucernam ostendit. accensa uero lucerna
 Animum Cupido exussit festinantis Leandri.
 Lucerna ardente coardebat. apud uero mare
 Insanarū undarū multifonū fremitum audiens,
 Tremebat qdē primū, postea aut audaciā excitās
 Talibus alloquebat consolans mentem uerbis.
 Grauis amor, & mare implacabile. sed maris
 Est aqua, uerum amoris me urit intestinus ignis.
 u 4. Assume

λάζο πῦρ καρδίῃ. μή δείδιδι νήχυτορ ὕδαρ.
 εὐρό μοι εἰς φιλότῃτα. τί δ' ἠρώδιωρ ἀλεγειῖα;
 ἀγνώσας ὅτι κῆρυξ ἀπόωρορ ἐσι θαλάσσης
 καὶ κρατεῖα πόντοιο κῆρ ἡμετέρωρ ὀδυάωρ.
 ὧ εἰπῶν μελέωρ ἐρατῶρ ἀπέδυστο πέπλομ
 ἀμφοτέραιε θαλάμησιν. ἐὼ δ' ἔσφιξε κῆρῶν.
 ἥϊόνος δ' ἔχρητο. δέμαρ δ' ἔρριψε θαλάσση.
 λαμπομλῆε δ' ἔσθουδερ αἰεὶ καπναντία λύχνη
 αὐτὸρ ἐὼρ ἐρέτῃε. αὐτόσολθ. αὐτόματος νῆε
 ἦρῶ ἄ κλιβάτοιο φαισφορῶ ὑπόθι πύργῃ
 λαυγαλέε ἀνραισιν ὄβερ πνεύσειρ ἀήτῃε
 φάσει πολλὰκι λύχνηρ ἐπέσκεπερ. εἰσῆκε σῆσθ
 πολλὰ καμῶν δειανδρῶ ἔβη ποτὶν αὐλοχορ ἀκτίω
 καὶ μῆρ ἐὼρ ποτὶ πύργωρ ἀνήγαγεμ. ἐκ δὲ θυράωρ
 νυμφίωρ ἀδμαίνοντα πρῆπιτύεσσα σιωπῆ,
 ἀφροκόμῃε ραδάμῃε γῆε ἔτι σάζορτα θαλάσση
 ἦγαγε νυμφοκόμοιο μυχοῦε ἐπὶ πρῆδενιῶνθ,
 κῆρ ῥοῶ πάντα κἀθήρε. δέμαρ δ' ἔρριεμ ἔλαιω
 εὐόδμω ροδέω. καὶ ἀλίπνοορ ἔσβεσεμ ὀδμήμ.
 εἰσέτι δ' ἀδμαίνοντα βαυσερῶτῃε ῥῆνι λέκτροῖε
 νυμφίωρ ἀμμιχυθῆσα φιλώοραε ἔννεπε μύθοε
 νυμφίε πολλὰ μὸγκασε. ἃ μὴ πᾶδε νυμφίωρ ἄλλοε.
 νυμφίε πολλὰ μὸγκασε, ἄλλῃε. νύτοι ἀλμυροῦ ὕδαρ
 ὄδμῆτ' ἰχθυόεσα βαρυδ' ὄποιο θαλάσσης,
 εὐρό ποῦε ἰδρῶταε ἐμοῖε ῥῆνι κἀτθεο κόλποῖε.

Assume ignem cor, ne time effusam aquam.
 Ades mihi in amorē, cur fluctus curas?
 Ignoras quod Venus nata est è mari,
 Et dominatur ponto, & nostris doloribus?
 Sic fatus, membra amabilia exiit uestem
 Ambabus manibus, suōq; astrinxit capiti,
 Litorēq; exiuit, corpusq; deiecit in mare.
 Splendentēq; festinabat semp aduersus lucernā
 Ipse remex, ipse classis, ipse sibi navis.
 Erò autem alta lucifera super turri,
 Pernitiosis auris undecūq; spiraret uentus,
 Veste saepe lucernam tegebat, donec Sesti
 Multū fatigatus Leander iuit ad portuosum lit^o,
 Et ipsum suam ad turrim adduxit. ex ianuis uero
 Sponsum anhelantem complexa silentio,
 Spumeas ex capillis guttas adhuc stillantē maris
 Duxit spōsā ornātis ad penetralia uirgial' cubiculi,
 Et corpus totum abstersit, corpusq; unxit oleo
 Bene olenti, roseo, & mareolentē extinxit odorē.
 Adhuc autē anhelantem altestratis in lectis
 Sponsum circumfusa, blanda emisit uerba.
 Spōse multū laborasti, q̄ nō passus ē spōsus ali^o.
 Sponse multum laborasti, satis tibi est falsa aqua,
 Foetōiq; piscosus frementis maris.
 Huc tuos sudores in meos pone sinus.

Ως ἢ ἢ ταῦτ' εἶπερ. ὁ δ' αὐτίκα λύσατο μίτρα
 καὶ δεσμῶν ἐπέβησαμ ἀριστονόσ κυθρεῖνε.
 ἦμ γάμος, ἀλλ' ἀχόροσθε. ἔκμ λέχος, ἀλλ' ἄτρ ὕμων.
 οὐ ζυγίη ἰσθῶτις ἐπυθμήμμεσ ἀοιδέσ,
 οὐδ' ἄσθωμ ἦσραπτε σέλασ θαλαμηπόλορ εὐνήμ.
 οὐ δὲ πολὺσκάθμω τις ἐπεσκήστησε χορεῖν.
 οὐχ ὕμνῶιορ ἄσσε πατήσ καὶ πόντια μήτησ.
 ἀλλὰ λέχος σορέσασσα τελεσσιγάμοισιμ ἐν ὤραισ
 σιγῇ πασὸρ ἐπῆξερ, ἐνὺμφοκόμμεσ δ' ομίχλησ.
 καὶ γάμοσ ἦμ ἀπάνθηδεσ ἀσδομνῶν ὕμνῶιων.
 νῦξ μὲν ἔην κείνοισί γαμοσόλοσ, οὐ δὲ ποτ' ἦωσ
 ὕμνῶιορ εἶδε λέανδροσ ἀριγνώτοισ ἐνὶ λέκτροισ.
 νήχετο δ' ἀντίπόροιο πάλιμ ποτί δ' ἦμορ ἀβύδωσ
 ἐννυχίωρ ἀκόρητ' ἐτὶ πνεῖωρ ὕμνῶιων.
 ἦρῶ δ' ἐλκεσίπεπλοσ εὐσ λήθασσα τοκήασ
 πρὸ δένωσ ἡματίη, νύχην γωνή. ἀμφοτέρωσ δὲ,
 ποσδιόκισ κρησάμτο κατελδέμμεσ ἐσ δύσιμ ἦω.
 Ωσ οἱ μὲν εὐλόητοσ ὕποκλέπτοντεσ ἀνάγκησ,
 κρησπιδίη πέρποντο μετ' ἀλλήλωσ κυθρεῖνη
 ἀλλ' ὀλίγομ ζώεσκομ ἐπὶ χρόνομ, οὐ δὲ τί δ' κρομ
 ἀλλήλωσ ἀπόναντο, πολυπλάγκτωρ ὕμνῶιων
 ἀλλ' ὅτε παχνήεντ' ἐπήλυθε χεῖματοσ ὤρη
 φρικαλέασ δονέσασσασ πολυστροφάλλιγγασ ἀέλλασ
 βένδεαδ' ἀσκηκτα καὶ ὕγρα δέμμεθλα θαλάσσεσ
 χαμέριοι

Sic illa hæc locuta est. ille uero statim soluit zonā.
 Et leges inierunt beneuolæ Veneris.
 Erāt nuptiæ, sed sine choreis. erat lectus, sed sine hy
 Non cōiugiū sacrū quisq; laudauit poeta, (mnis.
 Non tædarum illuminabat lux cubiculariū lectū.
 Neq; peragili quisquam insiluit chorea.
 Nō hymenæū cantauit pater, & uenerāda mater.
 Sed lectū sternens p̄ficiētib; nuptias in horis.
 Silētiū thalamū fixit. sp̄osam uero ornauit caligo.
 Et nuptiæ erant longe à canendis hymenæis.
 Nox qdē erat illis nuptiarū ornatrix. nūq; aurora
 Sponsū uidit Leandrum manifestis in lectis.
 Nauigabat at è regiōe positi rursus ad pplm Aby
 Nocturnos isatiabilis adhuc spirās hymenæos. (di
 Ast Erō longa induta ueste suos latens parentes
 Virgo diurna, nocturna mulier. utriq; autem
 Sæpe optarūt descendere ad occasum auroram.
 Sic ij quidem amoris abscondentes uim,
 Occulta delectabantur inter se Venere.
 Sed paruum uixerunt in tempus. neq; diu
 Inuicem potiti sunt multiuagis nuptijs.
 Sed quando pruinosa uenit hyemis hora,
 Horrendas cōmouens multarū uortiginū pcellas
 Profūditatesq; ifirmas, & madida fūdāmēta maris
 Hyemales

χαμέρισι πνεύοντες ἐπεσυφέλιζον αἴται
 λαίλαπι μασίζοντες ὄλλω ἄλα. τυπτομυλῆς δέ,
 ἦδ' ἢ νῆα μέλαινα μ' ἀπέκλασε διχθάδι χέρσῳ,
 χαμερόϊω ἠχῇ ἄπισον ἄλυσκάζωμ ἄλα ναύτης.
 ἔλλ' οὐ χαμερόϊε σε φόβος κατέρυκε θαλάσσης,
 κ' ἤτροθυμε Λεάνδρε. διακτερίη δέ σε πύργῳ,
 ἦδ' ἄδ' ἀσημαίνεσσα φασφορόϊω ὑμνοαίωμ,
 μαινομυλῆς δ' ὄτρυνεμ ἀφειδίσαμτα θαλάσσης,
 ἠκλαῆς ἠχῇ ἄπισος. ὄφελλε δέ δ' ὕσμορος ἦρω,
 χεῖματ' ἴσαμυλοιο μύειμ' ἀπάνουδε Λεάνδρε
 μήκέτ' ἀναπτομυλῆς μινυόριον ἀσέρεα λέκτρῳ.
 ἀλλὰ πόδι' ἢ μοῖρα βίησατο. δελγομυλῆς δέ,
 μοιράωμ ἀνέφαινε ἠχῇ οὐκέτι δ' ἀλὸν ἐρώτῳ.

Νύξ ἦμ, εὖ τε μάλισα βαρυπνεύσῃ ἀήταιε
 χαμερόϊε πνοιῆσιμ' ἀκουτίζοντες αἴται,
 ἀθρόομ' ἐμπίμπισσιμ' ἐπὶ ρήγμινι θαλάσσης.
 δ' ἢ τότε Λεάνδρος πρὸς ἐθήμον' ἔλπίδι νύμφης,
 δυσκελάδωμ πεφόρηκτο θαλασσαιώμ ὑμνοαίωμ.
 ἦδ' ἢ κύματι κῆμα κυλίνδετο. σώυδετο δ' ὕδωρ
 αἰθέρι μίσγετο πόντος. ἀνέγχετο πάντοδεμ ἢ γῆ.
 μ' ἦναμυλώμ' ἀνέμων ρεφύρω δ' ἀντέπνευμ εὐρος
 ἠχῇ νότος ἐς βορέωμ μεγάλας ἐφέκνεμ ἀπελάε.
 ἠχῇ κτύπος ἦμ ἄλιασος ἐρισμ' ἰράδιο θαλάσσης.
 ἀνοπαθῆς δέ Λεάνδρ' ἀκκλητίοις ἐνὶ δίναϊς.

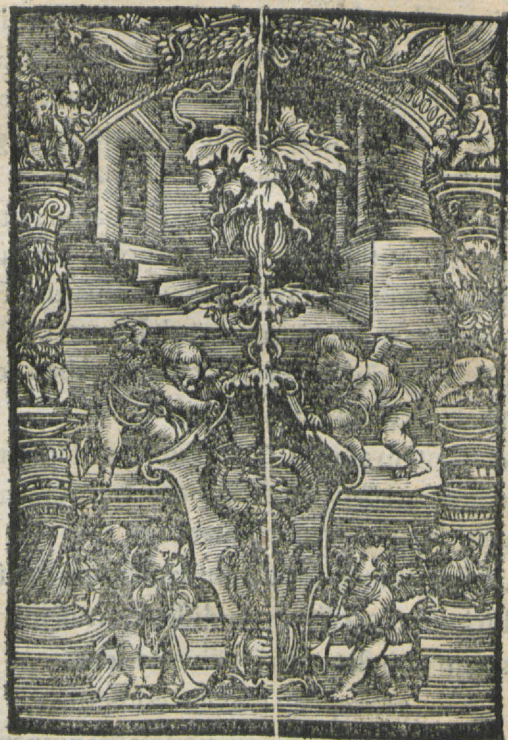
πολλάνι

Hyemales spirantes uerberabant uenti,
 Nimbo percutientes totum mare. uerberato autē
 Iā nauē nigrā fregit biptita terra, (id ē portuosa)
 Hyemale & infidum effugiens mare nauta.
 Sed non hyemalis te timor coercebat maris
 Fortanime Leander, nuncius sed te turrīs
 Consuetam significans lucem nuptiarum,
 Furentis te impulit securum maris
 Crudelis & perfidus, debebat autem infelix Erō
 Hyeme instante manere sine Leandro,
 Non amplius accendēs indicem stellam lectorū.
 Sed amor & fatum cogebat. gestiens autem
 Parcarum ostendebat nō amplius stipitē amorū.
 Nox erat, cum maxime spiranteis uentos
 Hyemalibus flatibus iaculantes uenti
 Collectim irruunt in littus maris.
 Tunc Leander consueta spe sponsa
 Personantium ferebatur marinarum nuptiarum.
 Iā ab unda unda uoluebat. accumulabat uero aq̄.
 Aetheri miscebat mare. cōcitata est undiq; terra
 Pugnātib⁹ uētis. Zephyro autē cōtraspirabat Eur⁹
 Et Notus in Boream magnas immisit minas.
 Et fragor fuit ineuitabilis ualde fremiti maris.
 Grauiā autē passus Leāder, implacabilib⁹ i litōrib⁹
 Sape

πολλὰκι μὲν λίτάνησε θαλασσίῳ ἀφροδίτῃ,
 πολλὰκι δ' αὐτὸν ἄνακτα ποσειδάωνα θαλάσσης.
 ἀτδίδος οὐ βορέην ἀμνήμονα κάλλιπε νύμφης.
 ἀλλὰ οἱ οὔτις ἄρηγεν. ἔρωσ δ' οὐκ ἤκεσε μοῖρας
 πάντοδ' ἰδ' ἀγρομύσιο δυσαντεῖ κύματος ὄρμη.
 θρυπτόμενος πεφόρητο. ποδῶν δ' εἰ ὠκλασθ' ὄρμη.
 καὶ δένθη ἢ ἀδ' ὄνην ἀκοιμήτων παλαμάων,
 πολλὴ δ' αὐτόματος χύσις ὑδάτος ἔξρεε λαίμῳ.
 καὶ ποτοῦ ἀρξήσιον ἀμαιμακέτω πῖερ ἄλμης.
 καὶ δὴ λύχνον ἀπιστον ἀπέσβεσε πικρὸς αἵτης
 καὶ ψυχῶν καὶ ἔρωτα πολυκλαύτιο λεάνδρου.
 εἰσέτι δ' ἰδῶν ὄνθη, ἐπ' ἀγρῦπνοισιν ὀπωπῆς,
 ἴσατο κυμαίνουσα πολυκλαύτοισι μορῖμναις.
 ἤλυθε δ' ἠριγλύφα καὶ οὐκ ἴδε νυμφίον ἠρώ.
 πάντοδ' ἰδ' ὄμμα τίταινερ ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης
 εἶπερ ἐσαθρήσειερ ἀλώμενον ὄν πρᾶκοίτην,
 λύχνος σβεννυμύσιο, πρᾶ κρηπίδα δ' ἐπ' ὄρη.
 θρυπτόμενον πηλάδ' ἑσπ' ὅτ' ἔδρακε νεκρὸν ἀκοίτην
 δ' αἰδ' ἄλεον ξήξασα πρὶ σῆδεσι χιτῶνα
 εἰσὶν ὄν πρᾶκόριος ἀπ' ἠλιβάτου πῖερ ὄρη.
 καὶ δ' ἠρώ τῆθηκερ ἐπ' ὄλλυμύσιον πρᾶκοίτην.
 ἀλλήλων δ' ἀπόναντο καὶ ὄν πῖερ ὄλλυμύσιον.
 ΜΟΥΣΑΙΟΣ ΤΩΝ ΚΑΤ' ἩΡΩ ΚΑΙ
 ΛΕΑΝΔΡΟΝ ΤΕΛΟΣ.
 Ἡρώ τῶ φροβενίω. α. φ. ικ. μὲν γαμμηλιῶνι.

Sæpe quidem precabatur æquoream Venerem.
 Sæpe autem & ipsum regem Neptunum maris
 Atthææ ñ boreā imemorē reliq̄t puella. f. orithyæ
 Sed ei null' auxiliat' ē. amor aūt nō coercuit fata.
 Vndiq; autē accumulati maleobuio fluct' ipetu
 Cōtritus ferebat. pedum autē eius defecit uigor.
 Et uis fuit immobilis inquietarum manuum.
 Multa autem spontanea effusio fluebat in guttur,
 Et potum inutilem indomabilis potauit maris.
 Et iam lucernam infidam extinxit amarus uetus,
 Et animam & amorem deflendi Leandri.

Cū adhuc autem dirigeret iter, uigilibus oculis
 Stabat fluctuans miseris curis,
 Venit autem aurora, & nō uidit sponsum Erō
 Circūquaq; aūt oculū dirigebat in lata dorsa maris.
 Sicubi uideret errantem maritum.
 Lucerna extincta, apud fundamentum turris
 Obtritum procellis cum uidisset mortuū maritū
 Variam populata circa pectus uestem.
 In fluctus præceps ab excelsa cecidit turre,
 Erō cōmortua ob eum qui perierat coniugem.
 Seinuicem autē freti sunt etiā in suprema morte.
 M V S A E I D E E R O E T
 L E A N D R O F I N I S.
 Apud Io. Frobeniū, M. D. XVIII. Mense Ianuar.

Ca. lantimabid.

GALEO

MYOMACHIA,

Hoc est, Felium &

Murium pu-

gna.

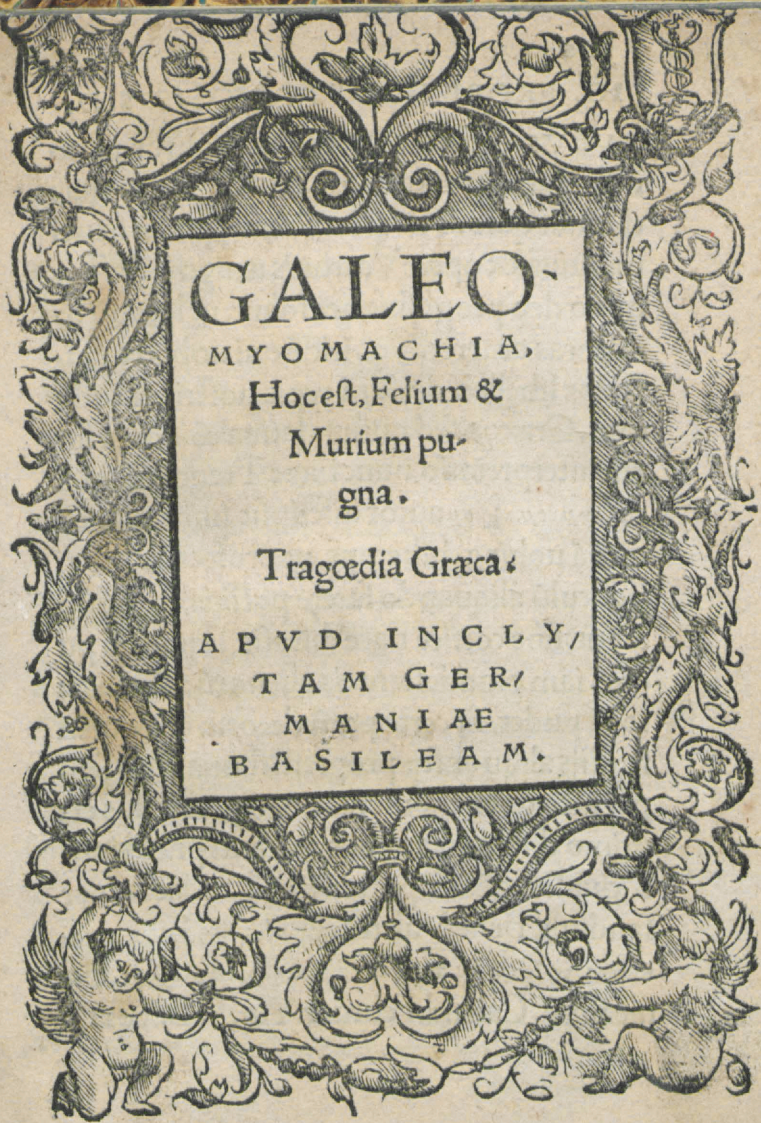
Tragedia Græca

APVD INCLY,

TAM GER-

MANIAE

BASILEAM.

IO. FROBENIVS STUDIO SIS S. D.

AVLVVS Gellius amoenissimus autor in no-
ctib⁹ suis illis Atticis, quas uerius lucas quis
dicat, ut quibus neq; luculētius quicq; sit uel
micātius, ex opere Varronis aenigma de Ter-
mino deo proposuit, nec soluit, ut legētū cō-
iecturas acueret. Nos itidē qui uobis cōplu-
sculos libellos dudum typis nostris excudi-
mus, Gracos, sed quibus latina cōiuncta fu-
erit interpretatio, nunc hanc Tragcediā, quā
γαλεωμνομαχίαν autor inscripsit sine tralatiōe
nudā uobis exhibemus, ut profectus uestri
periculū aliquando facere possitis, & (quod
aiunt) sine cortice nare discatis. Equidē si pu-
eros iam grandescēteis alienorū adminicu-
lorū pudet, sit certe parū decorū, eos qui in
studijs aliquousq; progressi sunt, alieno sem-
per affixos esse cōmentario. Conferēdus est
primo discentiū animus ad certū præsriptū
& quasi cogēdus, post in literis audacter uer-
sandum. Bene Valetē, καὶ πῶς πῆς ὑμῶν προ-
κοπιῆς πείραρ ἐν ταύτῃ τῇ τραγωδίᾳ λάβετε. Ba-
sileæ. XV. Calend. Februar. An. M. D. XVIII.

ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΟΣ ΙΕΡ.
ΡΟΔΙΑΚΟΝΟΣ ΤΟΙΣ ΕΝΤΕΙ-
ΞΟΜΕΝΟΙΣ ΧΑΙΡΙΒΙΝ.

μηρῶ μὲν ὁ πῶν ποιητῶν γονιμώτα
τιῶν, πῶν τῶ χις παίδων ἑαυτῶ πα-
ραπιδέντων παιδεύεσθαι, βατραχο-
μνομαχίαν τε καὶ ἐπικιχλίδας, καὶ
δάπῳ ἐρῶδοτῶ ἴσορῆ, καὶ ἄλλα ὅσα
παιγνίωρ ἀνάμεσα τῆς τε καισίμ ἐκείνῃ, καὶ τοῖς ἐπι-
γυνομλίοις χαρίζομην, σωετίθετο. ἵνα πῶν μα-
θημάτων ἀρχόμενοι, τῶτων ἴδιον ἀκροῶνται, καὶ μὴ
πῶν τὰ παίδων ὧτὰ διακναίαν φιλόντων. τῶν με-
ταγενεσέρων δὲ τίς τῶν ποιητῶν ἀπομιμῆσθ βυλό-
μην, πόλεμόν τινα γαλῆς πλάσάμνος ἐμυῶν,
εἰς κωμωδίας τάξιμ παρήγαγε, μέτρῳ ἰαμβείῳ χησά-
μνος. τῶττι δὲ μοι ταῖς χρῆσιμ ἐμπεσόντῶ, ἔδοξερ
ἅμα μὲν τοῖς φιλομαδέσι τῶν νέων ἔργον ἀπεργά-
σασθαι καταδύμιον, εἰ τῶτων ὡς πῆς τινα νέων ἄοι-
διῶν τυπώσαντες ἀποπέμφομην. ἅμα δὲ καὶ οἷόν τι
να κήρυκα προεκπέμψαι φησὶ οὐ μετὸς πολὺ τυπωθῆ-
σομλῆς ἰωνιάς. ἐφ' ἣν πολλήμ σαρδῆν ὁ ἐμός πατήρ
κατεβάλετο. τὰς γὰρ διατριβάς ἐν ξώμῃ πάλαι ποτῶ
μην, γασαρέν τῶ ἀιδεσιμωτάτῳ ἐπισκόπῳ τῶ
ὄσμῃ συναγωγῆμ παρομιῶν συνδιδῶναι ὑπέχετο.
ἀρξάμεν δὲ τῶν παρομιῶν, στυπεμνήδην καὶ γνω-
μῶν, ἀποφθεγμάτων τε καὶ ὑποδικῶν ἀρχαιοτά-
των καὶ σοφωτάτων ἀνδρῶν. ἀδελφαὶ γὰρ ἀλλήλοισ
εἰσι, παρομίαι, καὶ γνώμαι, καὶ ὑποδικαί, καὶ
A 2 ἀποφθέγματα

ἀποφθέγματα. νομίζω δὲ δὲ βιβλίον ἦτις Φιλομαθέι
 σι ἦν νέων, ὅτι πλείους παρέξεν γελῶν ὠφέλειαν. ἃ
 γὰρ ἄρ δια πολλῆς πωδῆς τε καὶ ἀναγνώσεως ἤρα-
 νίσαντο, εἶγε ἦν βιβλίον ἠνυπόρησαν, ταῦτάγε πάντ'
 ἐκῆσε σωκηνῶν, καθάπερ ἐν ἰωνίᾳ ταῖς μελίσαις
 τὰ ἄνδρ, δῆξαι τοῖς πᾶσι ἀνιδρωτὶ ἀποδρέπειν.

πῶ μὲν οὖν γαλεωμομαχίαν, ἢ ὁ σωθεῖς,
 ὅς τις ἄρ ἦν, καλῶς πάνυ καὶ ἀείως συν

ἔδειτο, τανῦν τοῖς Φιλομαθέσι

ἐκπέμπον. οὐ μετὸ πολὺ

δὲ καὶ πῶ ἰωνίᾳ ἐκδῶν

σομῶν ἐντυπῶ

σαντες. παρ

ἢ οὐχ

οἱ

πως

εὐφροσύνῳ,

ἀλλὰ καὶ μεγί

στῶ ὠφέλειαν οἱ πᾶσι.

δαῖοι καρπῶσονται.

ΠΡΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΓΑΛΩ-
 ΜΙΟΜΑΧΙΑΣ.

οὐ μῶν κυριεύοντ' ἐν ὅπῃ τινὶ ῥο-
 φῶδα καὶ κατεσκιασμένη προσμῶν
 τ' ἢ, κρείττω κατωνομασμένη, καὶ
 ἢ γαλῶν τῆ δὲ κακῆσε δρομαίως περὶ
 βλεπῶσθε καὶ τῶν τῶδε σωκῶν δρο-
 μορ ἀνιχνευομένη, ὃ κρείττω μὴ φέρω ταύτης πῶ
 διλυκῆ προσικόπουσιν τῶ τῶδε ὁμαίμονι προσελ-
 δῶν, ὅς πῶ τῶ τυροκλόπῃ ἀξίᾳ αὐτῶ προῖεφε. ἢ
 τῶτω συμβῶν ῥησάμην, ὅ τινι τρόπῳ ταύτῳ
 ἢ τῶ προπῶσεται, πόλεμον ἀπαιτῶν κατ' αὐτῆς δε-
 δρακῆναι μεμελετήκασιν. καὶ πλείους μῶν ἀδρο-
 σμῶν σωκῶν κότες ἀμφοτέροι, καὶ τῶ νενδρετῆ-
 κότες, καὶ πᾶμπλεσα προξῶντες, ἢ βηδῶν παρῶν
 πρὸς αὐτῶ ἀντιθέσασιν. καὶ δὲ προσκερκεκότες ἐκάτεροι,
 τῶ τ' κρείττω ἢ γαλῶν κρετῆσασα, καὶ τοῖς ὄνυξι ταύ-
 της ἀγρίως πωρᾶξασα, πᾶντῶν τῶ νεανίᾳ εἰσβέβρω
 κερ. ἄγγελος ἢ τ' μῶν καθεωρακῶς τ' γινόμενον, εὐθέως
 πρὸς τῶ δάμαρτα τ' κρείττω ὑπέστρεψε, μῶνσῶν αὐτῆ,
 τῶ τ' προσφιλεσάτε πωδῶς χαλεπώτατο θάνατο.
 τῶτορ τοίνυν ἐπιπολὺ μαχομένη, ἐξύλον κατελθῶν σε
 σημῶν ἢ ὑπὸ τῆς σένης, τὰ νεῦρα τῆς γαλῶς κα-
 τέθλασε. καὶ νικῆται τ' μάχης οἱ μῶν ὠρᾶθησαν.

τὰ τῶ δράματ' προσώπα.

κρείττω. τυροκλόπ' ἢ κῆρυξ. χορὸς δροπαίνιδων.

ομδυνέτης κρείττω. ἄγγελ' ἢ προλογίζ' ἢ δὲ ὁ κρείττω.

A 3

τί τῶ

Κρε.

Υπὸν ἑσούτων ἀνδρικότατοι χόνορ
μύλοντες εἰσω ἧῶν ὀπῶν ἀενάως,
δείμω σώσεσμεν ἢ φθίην ἢ δελία,
ἢ δὲ δυσμύσως δέμελλο οἰκῆορ βίορ.

μη δὲ προκίψαι φθὶ ὀπῆς ἡερμύοι.

ἀλλ' οἰκτρότατοι ἢ φόβω πεπλοσμύοι.

βίορ σκοτεινὸν ἀδλίως μυωξίαις.

ζῶμυ καδάπῃ οἱ πεφυλακισμύοι.

ἢ δὲ νύκτα τὸρ σύμπαντα, ἢ χόνορ δρομόρ

μακρὰρ δ' οὐκ ἔμεν ἢ σκιάρ ἢ θανάτω.

ὡς οἱ ζοφώδῃς κίμεραιοι τῶ λόγῳ.

οἱ ποντικῶρ ἔχοντες ἀμβλυωπίαρ.

ζόφωσρ ἐξάμυορ εἴλορ τῶ βίῳ.

Τυρ.

κἄρ μὴ δέλωμεν ἔσμεν ἐν μυωξίαις.

εἰ γὰρ προελθῆρ ὡς λέγαις θαρσαλέως

τολμήσομεν βαίνοντες ἀχέτω δρομόρ.

τάχιστ' ἄρ ἐμπέσοιμυ ἀπεί κηδύω.

ἢ δὲ προύμμάτωρ ἴδοιμεν οἰκῆορ μόρορ.

ἢ δὲ τὸρ σκοτῆνὸρ αἰδωνέως τόπορ.

λάβοιμεν ἀντίποινορ ἀκρατωσῶνῃς.

Κρεί.

Πῶς γοῶν παρεμπέσωμυ ὡς φῆς κηδύω.

ἢ δὲ τὸρ βίορ βλέπωμεν ἀδλίω μόρο.

Τυρ.

ἀηφθέντες εἰσω ἧῶν φρικώδῶρ χηλέωρ.

πῆς

πῆς ἄρπαγῆ κρείλιε φθὶ δολοπλόκω.

τίς ἐσιν αὐτῆ μὴ φθορῆσῃς τῶ λέγῃρ.

Κρεί.

ὄν γὰρ προχειρῶς τῶ σκοπῶ παρῆρξέφω.

ἢ γὰρ γαλλῶν δονόμασεν ἀνδρώπωρ γῆρ.

Κρεί.

αὐτῆ γὰρ αἰὶ χηραμόρ πρὶβλέπει.

ἢ δὲ μῦς ἐρδινῶ. ἢ καδῶσῶρ οἱ κῶες

ἔχνηλατῶσι τοὺς λαγωοὺς ποικίλως.

τὸρ αὐτὸρ αὐτῆ σκανδαλοπλόκως ἔσπορ

ἡμᾶς δὴ χηρῆ λυγικόρ βλέπεσά τι.

οἶδ' ἢρ πρὶ ἡρμύδουσας ἀκριβεσάτωρ.

Κρεί.

ἢ δὲ γὰρ πρὸ καιρῶ τῶν ἐμῶν θυγατέρα

λυχινογλύφωρ δὲ φημί τῶν περιλημύοι

οἰκτρόως κατημάλλαξε φεῦ μοι προύμμάτωρ.

κἄμῶ δ' τέκνορ τῶν θείλω χορδοκόπορ.

Τυρ.

ἢ δὲ τὸρ ποδανὸν σιρδῆρπῶν ἢ δὲ θείλωρ.

εἰς ἐκδίκησιν, φθὶ ἀδελφῆς ἢ ἐλδόντα.

τί γοῶν κατωκνήσαμυ ὡς δηλυδρία

Κρεί.

ἢ δὲ πρὶέδομερ τὸρ φόνορ ἧῶν θιλτάτωρ.

καὶ τί προσηκορ ἐργάσασθαι τυγχάνα.

Τυρ.

εἰς ἀντάμωσιν ἀπιδεῖρ πῆς παμφάγῳ.

Κρεί.

καὶ ἧῶν θανόντωρ ἐκδικῆσαι ἔρ μόρορ.

ποιῶ τρῶφῳ κάταπε σῶν σαφινίσι.

Τυρ.

κῶδορ πρὸς ἀπὸ τῶν ἀπρόμωρ τετυχότες.

Κρεί.

A 4 Δείδοικα

- Τυρ.** Δέδοικα ἠὲ πέρφρικα μὴ ἐσφαγσμύλοι,
 χ' ἡμεῖς φανῶμην καὶ καταβεβρωμύλοι
 ἠὲ κῦρμα γαλῆς φεῦ γενώμεθα ξένου.
- Κρε.** καὶ τῶν δ' ὄχ' ἐκῆτι ἢ τῶν πεδνηκότων.
 ἠὲ γὰρ γινώσκεις τοὺς γραφεῖς ἀνισμύλους
 τῶν συγγενῶν ἐκῆτι καὶ ἢ τῶν γνωρίμων,
 παίδων, ἀδελφῶν, γνωρίμων, φυραπόρων,
 θανόντας ἀπλήρω τὴν ἔλκοντας κλέθ'.
- Τυρ.** Ἰσχυμὶ πάντως. ἀλλὰ θενὸν τυρχάνα
 λιπέμ' ὅ λαμ πρὸν σάδιον φηί ἢ μέρας.
 ἠὲ τῶν σκοτεινῶν συγκαλυφθῶναι τάφω.
- Κρεϊ.** Οὐκ οἶδας ἢ μὲγισον ἄρω μου κρᾶτ' ὅ,
 ἠὲ πικροτάτω τῶν δε δῶσομην μόρω.
- Τυρ.** Οτω πρόπω σῶναιμε σάφινιζέμοι.
- Κρεϊ.** Αὐτῆ μαχισμὸν συσάδινω δεδρακόπε
- Τυρ.** Κρεῖττον μοι δοκεῖ συμβαλεῖν λαθριδίω.
- Κρεϊ.** Ποιάδ' ὄνησις λάθρα τῶν προσιέναι,
- Τυρ.** Εἰ γὰρ προγνώσει τῶν δόλοισι προσανέχεαι
 ὡς εἰς μαχισμὸν αἰρετὸν συσεάναι
 ἠὲ συμμάχων ὄμιλον εἰς αὐτῶν λάβη,
 ἠὲ συμβαλῶσα, τῆνικαῦτα ὅ σέφθ'
 ἄρεϊ πρᾶπαύσασα τῶν ἡμῶν ἴλιν.
- Κρε.** χ' ἡμεῖς κατ' ἴσον συμμάχων ὀμηγύρας,

λάβωμεν

- λάβωμην εἰς ἄρκην ὡς εἰδισμύλον.
 οὐκ οἶδα πῶς πρὶν σωσιώμτες τὸν μόρον
- Τυρ.** πρὸς ὅ σράτόνμα ἢ τῶν γαλῶν ἢ βαρῶν,
 ἠὲ συμμάχων εἴχομην κρᾶτισον νέφθ' ὅ,
 Ἰσχυμὶ πῶς κᾶκισον εἶδομην μόρον,
 παίδων, ὀμαίμων, γνωρίμων, φυραπόρων,
 μήκρ' ὅ ἀπολώλαμην ἡμεῖς τῶν τό τε.
 Δέδοικα ἠὲ νῦν μὴ θάνωμην τῶν βόθρων.
 οὐ νη δεῶν πλήρωμα ἢ τῶν ἐνυπνίω
 ἄελπίς εἰμι καὶ γὰρ ὅς ὄνεράτων.
- Κρε.** τί γοῦν ὄνερον ἐμφανῶς ἑώρακας;
 ο Ζεὺς γὰρ ὄφθη κατ' ὄνας κνώσομι τί μοι;
 ἠὲ θᾶσσθ' ἐντέθεικε τῆ μὴ καρδία.
 ἠὲ χαῖρε. λήθη προσπεφώνηκε κρᾶτ' ὅ,
 τί νι προσωμοίωτο καὶ τῶν φράσων.
 τῶν, τυρολείχων τῶν φρονίμων πρεσβύτη.
 πῶς δ' οὐκ ἐπ' ἄλλον ὄραθι σοι τὸν ῥόνον.
 Εμαῖς ἀπελαῖς ὄραθι πῶναι ὅ,
 τί γοῦν ἐπικπείλησας αὐτῶν τῶν πόλων
 οἰκοῦντι ἠὲ λέγουσι τοῖς ἀθανάτοισι,
 σεραμ μεγίστων ὄραθι τῶν πόλων
 ἠὲ πάντας ἔλασι χερσὶ πανοθενεσάτη;
 ἠὲ πῆτες ἢ πείληκα τῶν μυρία.
- Κρε.** Α 5 ἠὲ

Ηὐλὴ γὰρ καὶ αὐτὸν ἰσορῶν μετὰ τὸν βίον
 ὅπως μιλῶν ἐσωθεῖ οἰκτρῶς γωνίας,
 ὅλως σκοτανός εἰμι καὶ ζόφου γέμων.
 καὶ δ' αἶμα φανὸν δ' ἐδάγμα ναι καὶ τρέμων
 ζῶον πενιχρὸν ἐμπλεων ἀνδίας.
 ὠμοζορ, ὠλόλυζορ, ἠδύμοω, μέγα,
 ἔκοπτομ, ἐσάραττομ οἰκείαμ γήνω,
 καὶ τὸν δεῶν ὑπατομ ὑβρίζομ δ' ἰά.
 καὶ προστέθηκα τοῖς σεναγμοῖς σάω χόλῳ,
 φανὰς ἀπαλὰς παντελῶς δ' αἰμαλέας.
τυρο. τί γοῶν ἐπικτείληκα εἰπέ ὦ τόδε.
κρεῖ. ὡς εἶπερ οὐ δῖος με νικητὴν μέγαμ,
 καὶ παγκράτισομ τῆ μάχῃ σεφανίτωμ,
 τάχα προσελθῶν ἐς ναὸν ἤνθ' ἀυμάτωμ,
 ἅπαντα δῆσω πρὸς ἔσφην πῆς κοιλίας.
τυρο. καγὼ σωέλθω σὺν σωεύνῳ καὶ τέκνοισι.
 ἀλλ' ὡς ἔοικε πὸν μῦθομ καθισόσας
κρεῖ. ναὶ δῖα καὶ σύμπαντας ἀρτίως μῖαμ
 κειληκέναι προὔμελον εἰς ἐκκλησίαν.
τυρο. οὐ νῦν ἐπεὶ δέοιτο ἔσθ' φοιτημίω
 ἀπαλαγῶναι τῷ σκοτοκρῦπῳ βίω,
 ἐλευθερωθῶναι τε γαλῶν τῷ φόβῳ.
 τοῖς μῦθ' ἅπαντας ἀρτίως συγκλητέον.

καὶ

καὶ πρῶτον εἰς κάταρξιν ἰτέον λόγων.
 ἐπιτρεπόντων προσφέρωμ εὐτόλμιαμ.
 ἢ καὶ στρατηγούς· στρατηγῶν εἰργακότες,
 καὶ ταξίαρχους καὶ λοχαγούς· ὡς δέμεις,
 λογχοφόρους τε ὦ κραταιούς ὀπλίτας,
 ἀντεξίωμεν εἰς μάχομ πεταγμῶσι.
 καλῶς προσέφη· ὦ σοφῶς καὶ κοσμίως.
 καὶ γὰρ ὁ γῆρας νοδετ' αἰ καὶ σωφρονῶς.
 κήρυξ ἴτω δὲ καὶ καλείτω τὸν μῖαμ,
 Ἰδού πάρασι μῆταρχοι σωκηγμῶσι.
 καὶ σὺ πρῆξῆκασι βυλδουτησίω.
κρεῖ. ἐγὼ μὲν ὦ σάωταγμα γενναίων θίλωμ
 εὐεκτομ εὐόμιλομ ἐκ πολλῶν χρόνων
 πολλῶν καταγνοῦς ἢ πῶς πάλαι πεφυκότων
 πλὴν ἀδένεαμ καὶ κακίστω δ' σλείαμ.
 ἀνδ' ὧμ περ εἶσω φωλεῶμ μυχαιτάτων,
 μιλούντες οὐκ ἀτλήμομ εἶχομ καρδίαν.
 ἀλλ' ὡς κληίρας καὶ μέλη πρῆμῶσι,
 ἐπίησαμ ἐλθεῖν εἰς μάχῳ ἐναντίωμ,
 ἢ δὴ στρατεύεμ ἰσορῶ διαραλέως.
 οὐ γὰρ προσῆκομ με δέδοκτο καὶ θίλωμ
 ἀδένθ' φρονόντι καὶ κρατοῦντι μυρίωμ
 πομπὰς τελευτῆ καὶ κροτοῖς ἠντημῶν,
 τρέμαμ

τρέμαμ

τρέμαμ προελθῆμ φηίμις μωξίας·
 ἡμᾶς δ' ἐπιμίως τῶν λόγων δεδ'εγμύιοι,
 ὡς εὐγενῶν πέλονται ἐκ φυτοπώρων,
 καὶ πανθενῶς ἔχοντες αὐτῶν τῶν πόων,
 μὴ νωχελᾶς γήνοδε πρὸς τὰ πρακτέα.
 μή δ' ὀκνήσῃτε μηδ' αμῶς ὦ γεννάσαι.
 ἀλλ' ὡς τάχιστα ἅπαντες ὦ θεοὶ μῦες
 ἴτε προθύμως εἰσνεάμ' εὐρατηγίαν,
 ζῆλον λαβόντες φηίμις εὐξυσίας·
 ἐγὼ γὰρ οὐκ ὤκνησα πώποτ' εἰς μόδον.
 ἀλλ' ὡς ἀληθῆς ἐκ νέας ἡλικίας,
 εἰς τὸ εὐρατηγῆμ ἀνδρικῶς εὐραπόμιον.
 πάσαις δὲ πάντῃ προσβολαῖς ἐπεκράτω.
 γῆρας γὰρ φρεῖς εὐγενῆς εἴς ὄσφύον,
 ὡς ἴσε πάντες τὰ πάλαι δρυλλέμμενα,
 ἐπὶ δ' ὠάμει καὶ φρενῶν γορυσία
 ἐμοῦς γονεῖς ἔλκορτας ἄπλετον κλέον,
 τοὺς χαρτοδ' ἀπίας ὀνομασμύνας λέγω,
 οὐκ ἠδέλῃσα ζῶν τὸν ἄπονον βίον.
 ἀλλ' εἰς μάθησιν ἢ τῶν εὐρατηγικωτάτων,
 ἀπᾶδον εὐδύς ἐκ νέας μερακίς,
 ἤσκησα κορπῆν καὶ σπᾶθλον σὺν ἀσπίδι.
 βάλανον ἐφ' ἵππους καὶ εὐραφειῶν ποιικίλων,

βάλανον

βάλανον τῶν ἐχθρῶν εἰσόχως καὶ καιρίως.
 τείναι δ' τόξον καὶ τὸν ἰὸν ἰέναι.
 καὶ πᾶσαμ ἀπλῶς πλὴν εὐρατηγίαν τέχνην,
 μετῆλθον ὡς ἅπαντες οἱ εὐρατηλάται.
 μόδον δὲ πολλῶν ἐγκρατῆς δεδ'εγμύιοι,
 καὶ πλεῖστα δ' ὄλα φηίμις ἐμπερίας
 ἔδην δεδ'εχῶς, ἦλθον εἰς μυραχίαν,
 πάντων ἄριστον καὶ μέγας κεκριμύον.
 καὶ νῦν δὲ παγκράτισον ἔγνωμ τυγχάνειν
 τὸν ἀνδράμιλλον τῶν διῶν ἐφ' ἡξίας,
 ζῶον τρέμαμ τί μικρὸν ἠθλιωμύιον.
 τοίνυν κελεύω τοὺς ἐμοὶ περικμύνας,
 ἅπαντας εἰς σῶταξιμ ἔλθῃν φηί μάχης,
 στρόφως, κραταιῶς, εὐδενῶς, εὐκαρδίως,
 σοφῶς, εὐαργῶς, εὐφυῶς ὠπλισμύνας.
 τανῦν δὲ λοιπῶν, ἴτε πρὸς τὰς οἰκίας·
 πλὴν αἴριον δ' ἔωδον ὦ εὐρατηλάται,
 πάντα κινήσαι βόλομαι διαραλέως.
 δοκῆ γὰρ οὕτω συμφέρον πρὸς τὸ πάρος.
 ἐπεὶ περ ἦδ' ἐκ πάντες εἰς τὰς οἰκίας
 ἀπῆλθον, ὥρα τῶν καθυδ' ἡσσαι κλίνῃ.
 ἅπαμι καγὼ πρὸς κλίνην πλὴν ἰδίαν.
 εἴρηκας δεξνῶς τοιγαροῦν παρατέον.

Τυς

 ἢ ποῖον
 Κρε.

Χορ. Ως εἶδε μὴ γήυοιτο μὴ δ' ἔσοιτό μοι.
Γωνή καὶ πᾶς γήυεται δ' ἄλλ' αἰχμαλωσία.
Χορ. Οὐκ. ἀλλὰ δεινὸν βρώμα φηὶ ἐναντίας.
Γωνή Κἀγὼ δὲ δ' ἄλη παισὶ σὺ τοῖς φιλτάρις,
 ἢ πρὶν κυρία προσφανήσομαι τάχα.
Χορ. Ηκιστα δ' ἄλη σὺ γενήσκη σὺ τέκνοις.
 ἀλλ' ὡς ἀληθῶς βρώμα φηὶ ἀδ' ἀκράγυ.
Γωνή. τί γοῦν προλίπω δ' γλυκύτεατόν φάσθ'.
 καὶ συγκαλυφθῶ τῆ κόνει ἐν τῷ τάφῳ.
Χορός Σίγα σίγα δέσποινά δεινόμτι βλέπω.
 καὶ μὴν ὄρω δέορτα τίν' ἔσασμυδύοι
 καὶ πυκνὸν ἀδμαίνοντα ἐπεπληγμύοι.
Ἄγγελος Κυρία πῶ πάρεσι, τίς δ' κλωσάτω.
Χορός. Ἐξέσι σοὶ δέλορτι ταύτῳ εἰσβλέπερ.
Ἄγγελ. Τάλαινα παντάλαινα καὶ τρισαδλία.
 πέπτωκε ξωθεῖς ὁ ψιχάρπαξ ἐν μάχῃ.
Γωνή. ὦ τῷ ποδφύξ καὶ πεφιλμύξ τέκνε,
 πέπτωκερ ἢ μὴ τῷ γήρωε βακτηρία.
 ὦ ἦν πόνωρ ὦ ἦν πόνωρ ἰαλέμωρ.
 παῦ παῖ τὰ πάντα δ' ἦν ἄγγελμάτωρ.
 ἰοὺ θανῶμαι, τίς γήωμαι, πῶ φύγω,
 πᾶ βῶ, παρῆμαι ἦν μελῶρ ἀρρωσίας
 ὦ παῖ. παπαῖ παῖ φιλτάτη δειωρία.

τέτλαδι

τέτλαδι μοι τέτλαδι παῦσαι τῶν γόωρ.
Χορ. ὦ Ζεῦ ταναῶ διφρωτίτανατρέπομ.
Γωνή Αἰ αἰ τάλαινα μήτρ' ἠδλιωμύλη.
Χορ. ἐπίχεε ἄρτι τοὺς ἀπερίτους γόους.
Γωνή ὦ φιλτάτη πόσοφις ὦ παῖ μοι φίλε.
Χορ. φέρεμ πρέπορ σοὶ τῶν ἀπφροκνίαρ.
Γωνή μαθεῖμ δὲ λοιπῶν τὰ πύλοισα τ' μόθου
Χορός ἀλλ' οὐ δένω χεῖρ τῷ πόνει τῶν πικρίαρ.
Γωνή τίς νῦν ὄνκοις ἐκ γόωρ ἀμεξίαρ.
Χορός αὐτῶν διαχρήσαιμι καὶ τάχει δάνω.
Γωνή μὴ δ' ἔτα τῶν μὴ δὲ συσρέφεμ δέλε.
Χορός καὶ πῶς ἀνεκτῶρ μὴ πεφύρθαι ἐξένωρ.
Γωνή τί δὲ, σένεσα τοὺς λογισμοὺς κηφίβης.
Χορ. οὐδεὶς θανόνταε θεγεῖραι τῷ τάφῳ.
Γωνή Πανθεῖσα τί πράξαιμι τῶν σεναγμάτων
Χορ. μαθεῖμ δέλορσορ τὰ πύλοισα τῷ μόθου
Γωνή καὶ τίς κατέπη ταῦτα καὶ σαφλίωσκ.
Χορ. ὦ τῶν πρῶντων ἄγγελ' ἀγγελμάτωρ.
Γωνή καὶ πῶ πάρεσιμ. **Χορ.** εἰσορᾶν ἔξέσι σοὶ
Χορ. ἐκ τῷ πάθεε ὄλωλα καὶ σωεξίβην
Γωνή καὶ τὰε κόραε ἠμβλιωα τὰε τῶν ὀμμάτωρ.
Χορ. Ἀπαρ λέγ' εὐκίνκτορ ἀγγεληφόρε
Χορ. ὅπως μύλ' ὄσι τῆε μάχης ἢ βραχύπτε,

B καὶ

ἰσὺ πῶς ὁ παῖς πέπτωκε ἐν πύργῳ·
Αγγ. Εἶπω καθεξῆς ἢ τέμω τὰς ἐμφάσεις·
Χθρ. Ἐξῆς ἅπαρ ἔξαπε συμβῶν τῆ μάχης,
 αὐτῆς ἀπ' ἀρχῆς τὸν λόγον διεννέπω·
Αγγ. Εἶπω τὰ πάντα, τοιγαρὶς ὀμ' ἀκασέον·
 ἐπεὶ γὰρ εἰς σύμμικτον ἦλθον ἠδὲ μάχης,
 πρῶτον μοῦν ὁ κρείτιστος ἔθνοσ' ἔσθ' ἀπης,
 ὁ ψυχολείχης, συμβαλὼν τῆ σ' ἀμφάτῳ
 ἠτήται ἰσὺν ἐπέπνευκεν, οἴκῳ τῆς Δείας·
 ἰσὺν πῶς ἅσα τ' ὄψα σ' ἀτιὰ δ' ἐφ' ἀρῆν·
 ἔπειτ' ἐπῆλθον ἄλλος ἀρχιστράτης,
 ὅς ποτε ὠνόμαστο κωλικκοκλόπῳ·
 ἰσὺν ταῦτ' αὐτῷ πῶμα πίπνευκε ξένου,
 οὐδ' ὑπομείνας προσβολῶν βραχυτάτῳ,
 ὡς γοῶν ἑώρα φῦς κραταιοῦς ἀσθένειας,
 ἠδὲ προσόντας ὁ ψυχάρπαξ, ἐβόσιν
 οἴκῳ φανέντα σὺν στρατῷ τῆ σ' ἀμφάτῳ
 θρυγῆς ἐπλήσθη ἐχόλῳ βρῦτάτῳ·
Γνω. Οὐμὲν γὰρ οὐδ' ἐμ' ὄσιν ἄλλη πικρία,
 εἰ μὴ ζέσει τις ἅματ' ἑπὶ πρὸς κρήνην,
 λαβῶν δεικνόντων χροσὶν ἔσομωρῶν,
 ἐπῆλθον αὐτῷ το πειθανεπωκέναι,
 ἠδ' εἰσιδ' ὄσα τ' ὄπην ἠτομασρῶν,
 ἔκ τ'

ἐκ τῷ σώεγγυε πρὸς ἀφάγην ἑκκοῦτα,
 ἰσὺν κοντῷ ἐκτείνοντα καστρότατῳ,
 ὄρμησεν αὐτὸν συλλαβεῖν παυτικά,
 ἰσὺν δὲ κατέχευε τοῖς ὄνυσιν ἀγρίως,
 ἰσὺν σὺν τάχει βέβρωκε τὸν νεανίαν,
 καὶ ταῦτ' ἐπ' ὄψα τοῦ θίλου φυτοσφύρας,
 τὸ μᾶζον αὐτὸ τυγχάνει μοι τ' ἀδάσας,
 ἐγὼ δ' ἐπεὶ δέδρακα τ' ὄπ' ἀπ' ἀρχῆς,
 προσῆλθον ὡς σότνια σοὶ πεφρακέναι,
 ὡς εἶδε μὴ δ' ἐπῆλθες ἀγνηλκφῶρε,
 μέγιστον ἦρ μοι μεθ' ὅλωε προσίεναι,
 οὐκ ἔμ' ἔσθ' ἀκακὴν ἑσθ' ἀπ' ἀσυνεχέθῳ,
 ἐγὼ μὲν οὖν ἄπειμι πῶν ὀπιθίαν,
 ἐλθοῖε κακῶν ἠκίσα μινυτῆς πάλιν,
 κακῶς κακῶς ὄλοιτο καὶ ὁ στυφῶρ,
 Δέδοικεν ἡμᾶς πυρφορέσας ἑσθ' ἀπ' ἀρχῆς,
 ὦ ποτορ' ἀνδ' ἑσθ' ἠμῶν ἀπεκρῦβη,
 ἐμοὶ δ' οὐκ ἔκλειστο εἶναι κῆ πρόπον,
 σάβηλον μοι ἔσαι παιδί ἑσθ' ἀπ' ἀπὸ κῆ,
 καλῶς ἔφρασε, τοιγαρὶς οὖν θρηνητέον,
 πρῶτιστα σὺ κρότησον ἀρχὴν τοῦ πάθους,
 Ἄπαπαί παπαί παῖ παῖ παπαί πολλὰ κῆ,
 παῖ κρείλλε παῖ παῖ παπαί δ' ἄποτα,
 Α 2 Α

- Γωη. Α' Δ' ὠδί παῖ π' ὄ ποτ' ἀπέβης τέκνον .
 Χος. ποῖ ποῖ καλυφθεῖς θ' ἀπέπικε τ' βίς .
 Γωη. Ω ὦ πόθερ ποῖ τῶρ πόνωρ ἰαλέμων .
 Χος. ἰαλέμων ὦ ἠγὴ πάλι ἰαλέμων .
 Γωη. Α' ἄ λέλοιπα τὸν λύχνον φη ἡμέρας .
 Χος. Απανθ' ἀπάρτα τῶ βίς , τέφρα , κόνις .
 ἀπαξάπαντα τῶ βίς σκιὰ μόνου .
 Γωη. Οἱ οἱ προῆλθε ὦ ψιχάρπαξ ὦ τέκνον .
 Χος. Αρκῆ . τοιοῦτ' ἔβαινε μὴ πῆραιτέρω .
 ἦδ' ἡ βλέπω γὰρ ἄγγελου ταχυδρόμου .
 Γωη. Δέδοικα δ' ἐνόμ' μὴ πάλι τί μοι φράσῃ .
 Χος. Οὐκ ὦ σεβασίη Γωη . πῶς εἴ οἶδας . Χο . πῶς ἄρα ,
 φαιδρῶ προσώπῳ τῶν δρόμου διατρέχωμ .
 Γωη. Ως εἴθε χριστὸν ἄγγελου ζεῦ μοι πρόσθε .
 εἶρος ἄσπ . Η δεασότες πέφυκε π' ὅ τις εἰπάτω .
 Χος . Πάρεσιμ ἰδού ἢ δέλις εἴ π' ἔβλεπε .
 ἄγγ . Πάγχευσε φαιδρῶ μὴ τεθλιμυδνικ γίνε .
 κάμοι βράβυε δ' ὄρα τῶν ἄγγελμάτωμ .
 Γωη . ἔξαπε μὴ χλεύαζε κομπορημόνως .
 ἄγγ . Ἀμ μὴ νεμῆς πρώτιστα δ' ὄρα τῶ λόγῳ .
 Γωη . Εἰπόντι δ' ὠσω ἢ παρὰ χῶ στυτόμωε .
 ἄγγ . Τέθνηκερ ἢ τάλαινα γαλή τ' ὄρ' μῶδιω .
 Γωη . ἄ ἄ κροτήσω ἠγὴ χαρήσομαι πλέον .

Νικησάτις

Νικησάτω γ' ἢ χαρὰ πλὴν ἁνίαμ .
 τφ ἠδ' οὐκ ἐμέγισον δεχῶμαι πᾶν .
 τὸ τῶ μῶδε πρόσθρον μάθωμον θίλη
 ἠγὴ πῶε τέθνηκε δυσμυδνῆς ἢ παμφάγθ .
 Ἐξαπάτω δ' ἢ πᾶσαμ ἀγγελκφόςθ .
 πλὴν συγκροτήσιμ φη μάχης θ' τὸν μῶλου
 φη ἄγχι οὐκ ἢ κακῆς μυοκτόνως .
 Η δεασότες λέλακε πλὴν γλῶτῆα κροταί .
 ἰδού τῶν ἐρμύων εὐξεπίσω τῶ λόγῳ .
 ἦμας δ' ἐπιτόμωε ὄσιμ οὐσίμ δεθίσις ,
 ἐνωτίσαοτε τῶν ἐφορμυδνυμάτωμ .
 ὡς γοῶν ὁ δ' ἐνόε σωμαρφθόροςθ μῶθθ
 ἔρχηκερ ἀρχὴμ προσβολῆς εὐκοσμίας
 ἠγὴ πρῶτ' ἢ μὲν πέπῳκερ ἐθνοσαξάπης
 ὁ ψιχολείχης . εἶθ' ὁ κωλκκοκλόπθ
 ἔπειθ' ὁ πᾶσις τῶ καλῶ μὲ δεασότες ,
 ἦλγησεμ οὐτθ τ' ὄρ' πᾶσαι πλὴν καρδίαν ,
 ἰδὼμ τῶν ἠὲ τὸν θίλου τεθνηκότα .
 καὶ πλὴν ὑπ' αὐτῶν σρατιὰμ προξάνας ,
 ἐπ' ἠλθεμ ἀπ' ὧε τῆ φθόρω ἢ παμφάγθ .
 καὶ πρὸς ἄμιλλαμ ἀξόμωε στυεπλάκη .
 πλεῖστον δὲ καιρόμ ἀνδρυπκωνισμυδνίωμ ,
 ἠγὴ μκδ' ἐνόε φεύγοντθ ἄλλ' ἐσκηότες ,

ξύλου

ἄγγ.

Γωη.

Χος.

Γωη.

Χος.

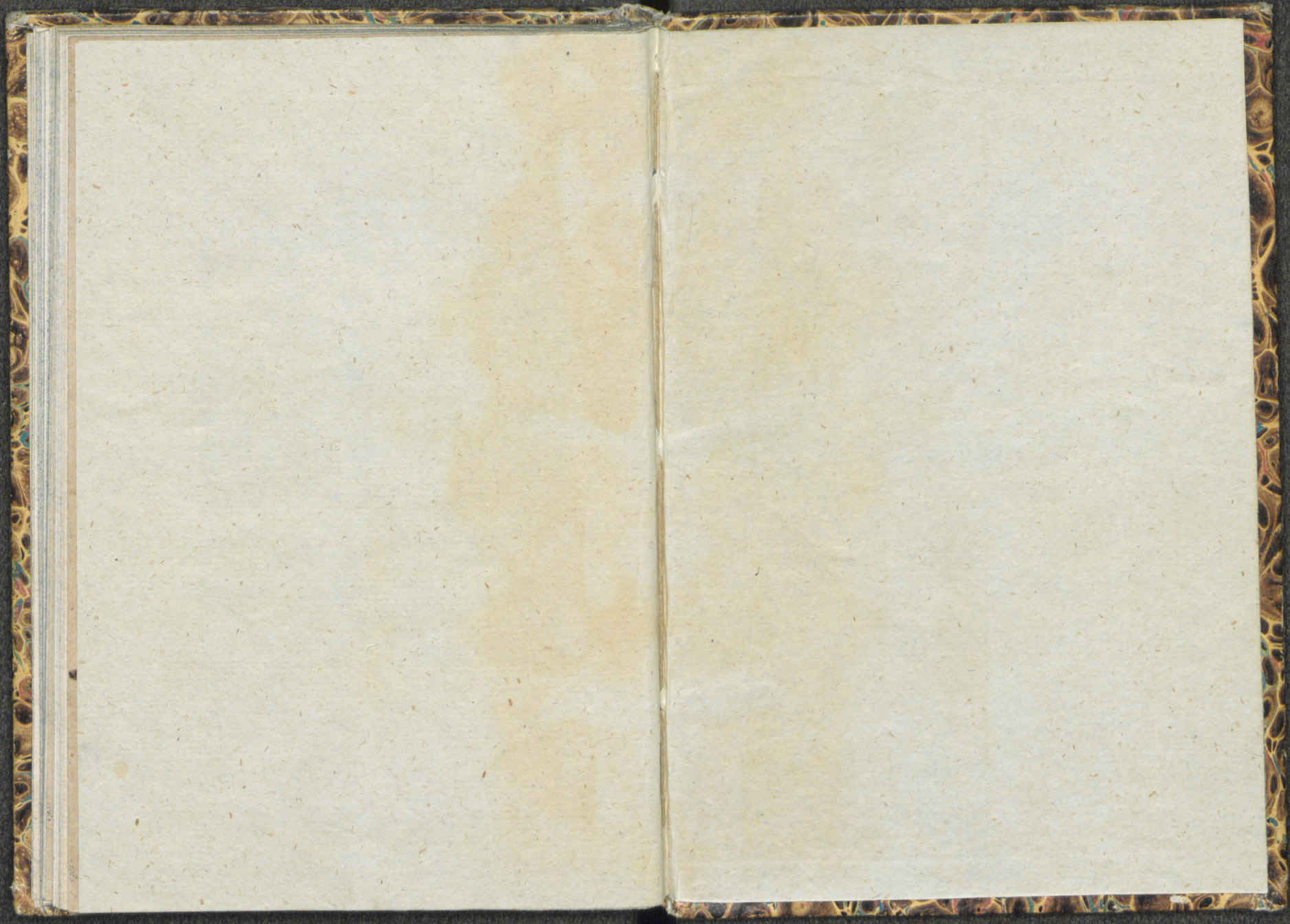
ἄγγ.

ξύλον κατελθόν φηι ὑπερτάτης σένης,
 ἔτα παλαιῶ καὶ γούφ πεθραυμύλιον,
 ἔπληξεν αὐτὴν ἐν μέσῃ μεταφρένω.
 καὶ νεῦρα σωτέθλακεν αὐτῆς αὐτίκα.
 καὶ πρὸς βᾶδιν πέπρωκεν αἰδωνέως.
 καὶ τὴν πρὶν ἡμῶν δυσμυλῆ κατακράτῃ.
 ἄσπονδον, ἀμείλικτον, ἠγριωμύλιν,
 εἰδὲξεν ἄπνοω ἐκτάδην ἠπλωμύλιν.
 χορῶν ζώοις ἀλύπως, εὐδαλῶς, εὐκαρδίως,
 εἰς λυκάβαντας μὴ πω πεπληρωμύλιος.
 ἀνδρῶν πρὸς ἡλδεις ἄγγελος ποδισμύλιος.
 καὶ τὸν φόνον προύφηνας ἡμίτη φθόρος,
 ἦδ' ἡ γῆρ' εἶδον πᾶν ποδισμύλιον τέλος,
 εἰληφὸς ἄρτι καὶ καλῶς ἠνυσμύλιον.

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΩ
 ΜΙΟΜΑΧΙΑΣ.

Εἰς βασιλείᾳ πόλεος φηι γερμανίας πρὸς ἰω.
 τῷ φροβενίω. ἔτα ἀπὸ φηι δεο
 γονίας α. φ. ιη. μηνί
 Γαμκλιῶνι.

^a
R II d
167 a